

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA ÚČETNICTVÍ

Účetní a daňové aspekty veterinárních lékařů
Accounting and Tax Aspects of Veterinarians

Student: Vendula Jeřábková
Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Hakalová, Ph.D.

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra účetnictví

Zadání bakalářské práce

Student: **Vendula Jeřábková**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6202R049 Účetnictví a daně
Specializace: 00 Účetnictví a daně
Téma: **Účetní a daňové aspekty veterinárních lékařů**
Accounting and Tax Aspects of Veterinarians

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
  2. Charakteristika veterinárního lékařství a právní úprava
  3. Daňová evidence a účetnictví veterinárních lékařů
  4. Případové studie
  5. Závěr
- Seznam použité literatury
Seznam zkratk
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce
Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

PILÁTOVÁ, J. a kol. *Daňová evidence*. 6. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. 319 s. ISBN 978-80-7263-586-3.
STROUHAL, J.; ŽIDLICKÁ, R.; KNAPOVÁ, B.; CARDOVÁ, Z. *Účetnictví 2010 – velká kniha příkladů*.
1. vyd. Brno: Computer Press, 2010. 712 s. ISBN 978-80-251-2907-4.
ŠINDLÁŘ, J. *Stručné dějiny veterinární medicíny*. 1. vyd. Brno: Veterinární a farmaceutická univerzita
Brno, 2005. 126 s. ISBN 80-7305-517-1.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jana Hakalová, Ph.D.**

Datum zadání: 26.11.2010
Datum odevzdání: 11.05.2011

Ing. Jana Hakalová, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Dana Dluhošová
děkanka fakulty

MÍSTOPŘÍSEŽNÉ PROHLÁŠENÍ

Místopřísežně prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci, mimo přílohy č. 1 - 9, zpracovala samostatně.

V Ostravě dne: 9. 5. 2011

.....

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bych ráda poděkovala za pomoc, cenné připomínky a čas při zpracovávání bakalářské práce své vedoucí, paní Ing. Janě Hakalové, Ph.D. a svému oponentovi, panu Vilému Součkovi.

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Charakteristika veterinárního lékařství a právní úprava.....	3
2.1 Veterinární lékařství	3
2.2 Historie veterinárního lékařství.....	3
2.3 Vznik prvních veterinárních univerzit	4
2.4 Veterinární a farmaceutická univerzita Brno	5
2.5 Veterinární zákon	6
2.5.1 Veterinární péče	6
2.5.2 Odborná veterinární činnost a její výkon.....	7
2.6 Státní správa ve věcech veterinární péče	8
2.6.1 Orgány veterinární správy	8
2.7 Komora veterinárních lékařů.....	8
2.8 Profesní řád veterinárních lékařů	11
2.8.1 Etika veterinárního lékařství	11
2.8.2 Povinnosti veterinárního lékaře.....	11
2.8.3 Propagace činnosti veterinárního lékaře	12
2.8.4 Honorář veterinárního lékaře	12
2.8.5 Výkon veterinární činnosti.....	12
2.8.6 Ošetřování pacientů jiných veterinárních lékařů.....	13
2.9 Přehled veterinárních lékařů v České republice	14
3. Daňová evidence a účetnictví veterinárních lékařů	17
3.1 Daňová evidence, účetnictví, výdaje procentem z příjmů a daň stanovená paušální částkou	17
3.1.1 Daňová evidence	17
3.1.2 Účetnictví.....	18
3.1.3 Zjednodušená evidence - výdaje procentem z příjmů	19
3.1.4 Daň stanovená paušální částkou.....	20
3.1.5 Srovnání vedení účetnictví s daňovou evidencí souhrnně	20
3.2 Účetnictví veterinárních lékařů	23
3.3 Dlouhodobý majetek.....	23
3.3.1 Pracoviště veterinárního lékaře	24
3.3.2 Automobil	27

3.3.3 Vybavení veterinárního lékaře	30
3.3.4 Drobný hmotný majetek	32
3.4 Zásoby.....	32
3.4.1 Oceňování zásob při pořízení.....	32
3.4.2 Oceňování spotřeby zásob	33
3.4.3 Způsoby účtování zásob	33
3.5 Náklady a výnosy veterinárního lékaře	34
3.5.1 Uznatelné náklady - oblečení	35
4. Případové studie.....	36
4.1 Pronájem místa pro výkon veterinární činnosti	36
4.2 Pořízení nemovitosti	37
4.3 Automobil v podnikání	38
4.3.1 Pořízení automobilu.....	38
4.3.2 Daňově uznatelné náklady spojené s využíváním automobilu	38
4.3.3 Paušální výdaj na dopravu	39
4.4 Pořízení rentgenu pomocí finančního leasingu	40
4.5 Daňové odpisy ultrazvuku	40
4.6 Zásoby.....	43
4.6.1 Nevyfakturované dodávky zásob	43
4.6.2 Inventarizační rozdíly zásob	45
4.7 Státní zakázka.....	45
5. Závěr	47
Seznam použité literatury	48
Seznam zkratk	
Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce	
Přílohy	

1. Úvod

Pro zpracování bakalářské práce jsem si vybrala téma Účetní a daňové aspekty veterinárních lékařů. Toto téma mě velice zaujalo, neboť není tak časté a já jsem se chtěla dozvědět více o vedení daňové evidence, účetnictví či o daních spojených s úkony veterinárních lékařů.

Má práce je zaměřena na vedení účetnictví, popřípadě daňové evidence u veterinárních lékařů. Je nezbytné rozlišovat veterinární lékaře zaměřené na malá či velká zvířata, ty, kteří jsou soukromými veterináři, nebo zaměstnanci některé z klinik či ambulancí, nebo na ty, kteří jsou právníckými osobami. Musíme rozeznávat také lékaře, kteří nemají pevnou pracovní dobu a ani stálé místo výkonu práce, protože jsou veterinárními lékaři vykonávajícími svoji praxi v terénu, tzn. za prací dojíždí tam, kde je zrovna potřeba.

Podle druhu výkonu práce a její četnosti, s níž souvisejí i příjmy a zároveň výdaje, vedou veterinární lékaři buď daňovou evidenci, nebo účetnictví. Nemohou se ale rozhodovat pouze podle těchto kritérií, protože existují ještě další podmínky, které musí být splněny.

Výkon veterinární činnosti je forma podnikání, která se provádí na základě zvláštních předpisů. Není to tedy podnikání podle Živnostenského zákona, jak si většina lidí může myslet. Od této skutečnosti se tudíž odvíjejí další podmínky výkonu veterinární praxe a s nimi spojené účetní a daňové problémy.

Cílem bakalářské práce je charakteristika veterinárního lékařství a jeho právní úprava, vymezení daňové evidence a účetnictví u veterinárních lékařů a zpracování případové studie. V první kapitole Vás blíže seznámím s historií veterinární medicíny a s předpisy, kterými se veterinární lékaři musí řídit. Samozřejmostí je i přehled veterinárních lékařů v České republice. Druhá kapitola je zaměřena na účetnictví veterinářů. Tento úsek se orientuje nejenom na účetní, ale i na veterinární předpisy, které by měli veterinární lékaři dodržet v souvislosti s účetními operacemi, např. správné vymezení veterinárních ordinací, klinik, nemocnicí. V poslední řadě Vás seznámím s určitými účetními operacemi vztahujícími se k výkonu veterináře.

Při zpracování bakalářské práce jsem použila metodu popisu, komparace, analýzy, syntézy. Jako další metodu jsem využila zpracování informací ze zákonů a odborných publikací. Vyhledávání informací k danému tématu na internetu jsem aplikovala především v souladu s vytvářením tabulek, získáváním obecných informací a stažením dokumentů k Příloze. Nesmím však opomenout hloubkové e-mailové rozhovory s pracovníky Českého statistického úřadu, kteří mi na mou žádost pomohli zpracovat a získat data související

s veterinární činností. Vedla jsem také osobní rozhovory s několika veterinárními lékaři, či přímo jejich účetními, v souvislosti s předáním podkladů pro zpracování této bakalářské práce. Ovšem nejlepším prostředkem pro získání nových vědomostí byla přímo praxe provedená u veterinárního lékaře.

2. Charakteristika veterinárního lékařství a právní úprava

2.1 Veterinární lékařství

Veterinárním lékařstvím se rozumí vědní obor, který se zabývá léčbou nemocných zvířat, jejich zdravotní problematikou a prevencí před nemocemi.

2.2 Historie veterinárního lékařství

Člověk a zvíře spolu žijí od pradávna. První zmínky o jejich soužití pochází z nástěnných jeskynních maleb. Mezi takové jeskyně patří například Altamira, Lascaux, Chauvet nebo Cosquer. Odtud můžeme vyčíst první poznatky o veterinární praxi a znalosti anatomie zvířat.

Z období starověku, kdy si lidé již začali chovat zvířata doma, pochází první zmínky o zvěrolékařích. Nejznámějším z nich je Urukagina, který žil přibližně 2 000 let před naším letopočtem v Mezopotámii. Nejstarší lékařský záznam světa, který je zasazen do roku 2 100 před naším letopočtem, byl nalezen na území Mezopotámie zaznamenaný na hliněných destičkách.

Další zmínky o vztahu mezi zvířaty a lidmi pochází z historických památek právního charakteru, např. z 20. století před naším letopočtem z Lipit-Ištarových zákonů nebo z 18. století před naším letopočtem z Chammurapiho zákoníku. Zde se ale spíše řešily sankce za nesprávné ošetření zvířete.

V roce 1898 před naším letopočtem byl sepsán nejstarší spis o léčení zvířat „Kahunský papyrus“. Pocházel ze starého Egypta a byl vyobrazen hieroglyfy. Léčitelé zvířat v té době určovali nemoci z příznaků v očích, dodnes používané jako irisdiagnostika¹.

Významnou knihou byla „Historia animalia“, nazývána také jako „Zoologia“, od Aristotela (žil 384 – 322 př. n. l.). Tato univerzální vědecká osobnost bývá tudíž často považována za zakladatele srovnávací anatomie. Aristoteles se zde zabýval patologií, fyziologií a anatomií. Neopomenul zde zmínit ani metody kastrace prasat a velbloudích klisen pomocí laparotomie².

S postupným vývojem lidstva se zvířata stala nedílnou součástí každodenního života. Byla využívána nejen při práci, ale také jako „dopravní prostředek“ či pomocník při boji.

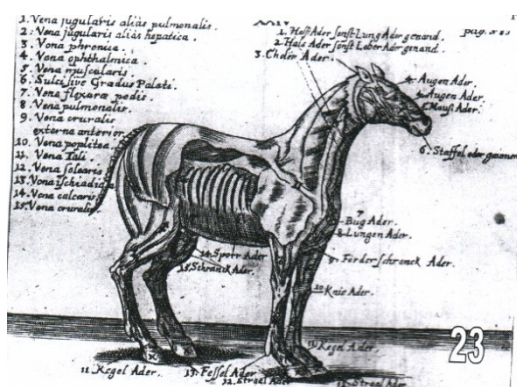
¹ irisdiagnostika = alternativní metoda vyšetření zdravotního stavu celého těla z oční duhovky, panenky a očního bělma

² laparotomie = chirurgické otevření dutiny břišní

Tím pádem rostla potřeba ošetřovatelů koní a to nejen válečných. Důkazem využívání koní v armádě jsou i poznatky o lásce koní a panovníků. Za zmínku stojí císař Caligula s Incinatem nebo kůň Asturco a Caesar. V 7. století před naším letopočtem se stal čínský lékař Sun znalcem a zakladatelem veterinární akupunktury koní. Prvním, kdo použil flebotomii³, byl římský zvěrolékař Pelagonia z Illyrie.

Nejcennějším zdrojem římského lékařství byl spis *Corpus hippiatricorum Graecorum* neboli *Hippiatrika*, která byla vydána v 10. století na žádost císaře Konstantina VII. Porphyrogeneta.

Ve středověku začíná upadat zájem o zvěrolékařství. Hlavní příčinou bylo křesťanství, které léčení zvířat považovalo za podřadnou a druhořadou činnost určenou především pro nižší společenské vrstvy. Lidé si proto zvířata ošetřují sami, protože poznatky o léčení zůstaly spíše v rukou pastýřů, kovářů, myslivců, sokolníků, bylinářek, olejíčkářů nebo podkoních. Důležitým spisem, který v této době vznikl, byl spis „O zvířatech“ od Alberta Magna (1193 - 1280). Za zmínku stojí kniha od Carla Ruiniho „O anatomii a nemocech koní“. [8]

Obr. 2.1: Popis koně dle Ruiniho⁴

2.3 Vznik prvních veterinárních univerzit

Vznik prvních veterinárních univerzit je spojen s šířením epidemií, které se začaly stále více objevovat v 18. století. V tomto období je zapotřebí rozlišovat samostatné zvěrolékařské školy, které byly povětšinou spjaty s vojenskými strukturami státní moci a zvěrolékařské ústavy univerzit, které odrážely medicínský vědecký pokrok a byly součástí civilní správy.

³ flebotomie = pouštění žilou

⁴ Zdroj: ŠINDLÁŘ, J. *Stručné dějiny veterinární medicíny*, Brno 2005; str. 90.

Francouzský vystudovaný právník a důstojník jezdeckva se znalostmi hipologie, anatomie a chirurgie koní Claude Bourgelat (1712 – 1779) byl zakladatelem nejstarších zvěrolékařských škol. Roku 1762 založil školu zvěrolékařských odborníků v Lyonu a r. 1766 v Alfortu, kde se poprvé objevil zvěrolékařský studijní program. Tyto školy se přestaly zaměřovat pouze na zvěroléčitelství. Jejich cílem byl především medicínský základ, který vedl roku 1825 k zakotvení čtyřletého systému studia zvěrolékařů, ze kterých se stal medicínsky vzdělaný a pro ošetření všech zvířat dobře připravený veterinář (vétérinaire).

V prvních šedesáti letech se na alfortské škole objevovaly dvě kategorie absolventů. Rozeznáváme zde léčící podkováře (maréchaux) a zvěrolékaře (vétérinaires). Zvěrolékaři nejdříve absolvovali tříletý výukový okruh léčícího podkováře a poté následoval navazující dvouletý zvěrolékařský cyklus.

Další evropské školy byly v 18. století zakládány v Rakousku (1767 Vídeň), Itálii (1769 Turín), Německu (1771 Göttingen, později zanikla, 1790 Berlín, 1790 Mnichov), Velké Británii (1792 Londýn), Španělsku (1793). Do konce 18. století bylo založeno na 18 zvěrolékařských škol. [8]

2.4 Veterinární a farmaceutická univerzita Brno

Obr. 2.2: Logo Fakulty veterinárního lékařství, Farmaceutické fakulty a Fakulty veterinární hygieny a ekologie⁵

„Veterinární a farmaceutická univerzita Brno byla zřízena 12. prosince 1918 zákonem č. 76/1918 Sb. z. a n., o zřízení československé státní Vysoké školy zvěrolékařské v Brně. Byla první vysokou školou založenou nově vzniklou Československou republikou. Vznikla v prostorách tehdejších jezdeckých kasáren a zemské vychovatelny. Zakladatelem a prvním rektorem vysoké školy byl prof. MVDr. et MUDr. dr.h.c. Eduard Babák. Vlastní

⁵ Zdroj: Veterinární a farmaceutická univerzita Brno [online]. 2006 [cit. 2011-01-13]. Veterinární a farmaceutická univerzita Brno. Dostupné z WWW: <<http://www.vfu.cz/index.html?lang=cs>>.

výuka byla zahájena 17. listopadu 1919. Zpočátku se univerzita vyvíjela jako jednofakultní vysoká škola zaměřená na veterinární lékařství (zvěrolékařství). V roce 1975 byly na vysoké škole zřízeny dva obory a to obor všeobecné veterinární lékařství (později přejmenovaný na veterinární lékařství) a obor veterinární lékařství – hygiena potravin (později přejmenovaný na veterinární hygiena a ekologie). V roce 1990 vznikly na vysoké škole dvě fakulty – Fakulta veterinárního lékařství zaměřená na veterinární lékařství a Fakulta veterinární hygieny a ekologie zaměřená na veterinární hygienu. V roce 1991 vznikla třetí fakulta – Fakulta farmaceutická zaměřená na humánní i veterinární farmacii. Od roku 1994 se vysoká škola nazývá Veterinární a farmaceutická univerzita Brno.” viz [9] str.3

V dnešní době je Veterinární a farmaceutická univerzita Brno jedinou českou vysokou školou, kde je možné vystudovat šestiletý magisterský obor prezenční formou a získat tak titul MVDr., který umožňuje následné vykonávání veterinární praxe.

Můžeme se setkat i s veterinárními technikami, kteří ovšem nemají vystudovanou vysokou školu, ale jen střední veterinární školu. Takoví pracovníci smí vykonávat jen některé úkony spojené s veterinární činností.

2.5 Veterinární zákon

Jedná se o zákon č. 166/1999 Sb. z 13. července 1999 o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů. Tento zákon upravuje požadavky na veterinární péči, povinnosti právnických a fyzických osob zabývajících se veterinární problematikou, působnost státní veterinární správy a to vše v souladu s předpisy Evropských společenství.

Tímto zákonem se musí řídit všichni, kteří vykonávají přímo veterinární praxi, ale i ti, kteří s veterinární činností přicházejí jakýmkoli způsobem do styku.

2.5.1 Veterinární péče

Dle § 2 se veterinární péčí rozumí:

- péče o zdraví zvířat a jeho ochranu,
- péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,
- ochranu území České republiky před zavlečením nálezů zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,

- ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat
- veterinární asanací⁶,
- dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem zvláštními právními předpisy.

2.5.2 Odborná veterinární činnost a její výkon

Tuto činnost mohou vykonávat:

- fyzické a právnické osoby,
- orgány veterinární správy,
- státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra,
- vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

Úkony spojené s veterinární činností mohou být činěny pouze osobami, které k ní mají odbornou způsobilost. Tuto způsobilost mohou získat buďto absolvováním vysoké školy v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, nebo osoby, kterým to dovoluje veterinární zákon č. 166/1999 Sb. dle § 59 a § 59a, § 59b.

Veterinární činností dle § 58 se rozumí:

- veterinární preventivní činnost,
- vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
- předepisování léčiv, veterinárních přípravků a veterinárních technických prostředků, podávání léčiv a veterinárních přípravků, jejich prodej a výdej jsou vázány na předpis veterinárního lékaře,
- prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
- diagnostika zdravotního stavu zvířat, včetně veterinární laboratorní diagnostiky,
- veterinární asanační činnost,
- další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídající kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

---

⁶ veterinární asanační činnosti jsou přeprava (svoz), shromažďování (sběr), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, odchyt toulavých a opuštěných zvířat a jejich umístění do karantény nebo izolace, dezinfekce, deratizace, dezinsekce

2.6 Státní správa ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají:

- a) *ministerstvo* – zabývá se především stanovením směrů rozvoje veterinární péče a jeho následné kontrolování, rozhoduje o náhradě nákladů, ztrát a škod vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami,
- b) *Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra* – organizují provádění mimořádných opatření
- c) *obce* – schvalují místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů, na nichž lze konat svody zvířat; na návrh krajské veterinární správy vydávají návrh na mimořádná veterinární opatření,
- d) *orgány veterinární správy*.

2.6.1 Orgány veterinární správy

Orgány veterinární správy jsou správními úřady a účetními jednotkami. Mezi tyto orgány se řadí:

- a) *Státní veterinární správa*, která vykonává působnost na celém území České republiky,
- b) *Krajské veterinární správy* – zřizují se pro územní obvody krajů a vykonávají v nich státní správu ve věcech veterinární péče, a *Městská veterinární správa v Praze*, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy,
- c) *Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv*.

2.7 Komora veterinárních lékařů

Obr. 2.3: Logo Komory veterinárních lékařů⁷

⁷ Zdroj: *Komora veterinárních lékařů* [online]. 2008 [cit. 2011-01-10]. Komora veterinárních lékařů. Dostupné z WWW: <www.vetkom.cz>.

Komora veterinárních lékařů je upravována zákonem č. 381/1991 Sb. ze dne 11. září 1991 o Komoře veterinárních lékařů České republiky. Komora je právnickou osobou, která je samosprávnou stavovskou organizací sdružující veterinární lékaře, jejíž sídlo je v Brně.

Komora veterinárních lékařů vydává osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární praxe, vede seznam členů a zaručuje jejich odbornost, spolupracuje s komorami veterinárních lékařů v členských státech Evropské unie nebo s obdobnými orgány.

Každý veterinární lékař, který chce vykonávat veterinární praxi na území České republiky je povinen se zaregistrovat do Komory veterinárních lékařů. Toto se netýká pouze veterinárních lékařů, kteří vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost v oboru působnosti Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra nebo jsou hostujícími veterinárními lékaři.

Představenstvo Komory zapíše do dvou měsíců ode dne doručení písemné přihlášky žadatele, který podle §4 zákona č. 381/1991 Sb. předložil doklad o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti podle veterinárního zákona a má plnou způsobilost k právním úkonům. Se zápisem jsou spojeny i povinné členské příspěvky, viz. Tab. 1.

Tab. 2.1:Členské příspěvky pro rok 2011⁸

Registrační poplatek	200 Kč
Poplatek za vystavení osvědčení nebo duplikátu	200 Kč
Roční členský příspěvek pro držitele osvědčení k výkonu veterinární činnosti	3 850 Kč
Roční členský příspěvek člena, který není držitelem „Osvědčení“	1 250Kč
Roční členský příspěvek člena, který není držitelem "Osvědčení" a dosáhl či dosáhne v daném roce věku 65 let	100 Kč

⁸ Zdroj: Příspěvkový a poplatkový řád veterinárních lékařů

Každý člen komory má svá práva, ale také povinnosti, které musí plnit po celou dobu výkonu své práce. Tyto povinnosti upravuje § 6 zákona č. 381/1991 Sb.

Mezi práva člena komory patří například právo:

- na udělení osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti,
- volit a být volen do orgánů Komory,
- využívat služby poskytované Komorou,
- zaměstnávat další veterinární lékaře, kteří jsou členy Komory.

Jako povinnost, kterou má člen komory jenž je podnikatelem, je:

- vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy,
- oznámit Komore každou změnu podmínek, na nichž bylo vydáno osvědčení,
- řádně platit stanovené příspěvky,
- vést průkaznou evidenci o výkonu své odborné veterinární činnosti,
- vést předepsanou účetní evidenci,
- uzavřít pojistnou smlouvu v rozsahu stanoveném Komorou.

Člen komory, který není podnikatelem, je povinen:

- vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými právními předpisy,
- řádně platit stanovené příspěvky.

Při nedodržení podmínek nebo porušení povinností veterinárních lékařů může Komora započít s disciplinárním řízením u provinilého. Jako trest se může využít:

- napomenutí,
- pokuty,
- podmíněného vyškrtnutí ze seznamu členů,
- vyškrtnutí ze seznamu členů až na dobu 5 let.

2.8 Profesní řád veterinárních lékařů

Profesní řád veterinárních lékařů je součástí zákona č. 381/1991 Sb. o Komoře veterinárních lékařů České republiky. Jsou v něm popsány povinnosti veterinárního lékaře, které musí při výkonu své práce dodržovat. Je rozčleněn do 16 paragrafů a každý pojednává o nějaké skutečnosti, kterou musí veterinární lékař dodržovat.

2.8.1 Etika veterinárního lékařství

§ 1 pojednává o odpovědnosti veterinárního lékaře. Každý veterinář musí dodržovat zásady etiky vůči:

- pacientovi (jednotlivému zvířeti nebo skupině zvířat),
- chovateli,
- veřejnosti,
- kolegům.

2.8.2 Povinnosti veterinárního lékaře

§ 2 se zabývá povinnostmi veterinárního lékaře. Vztahuje se nejen k povinnosti být držitelem osvědčení vydaného Komorou veterinárních lékařů, ale je také povinen:

- vykonávat povolání podle svého nejlepšího svědomí,
- řídit se zákony ČR a řády Komory,
- odborně se dále vzdělávat,
- zachovávat mlčenlivost v rámci výkonu povolání,
- poskytnout první pomoc v kteroukoliv dobu, nebo uvést na provozovně nebo záznamovém zařízení zastupujícího kolegu či náhradní pracoviště,
- nepřipustit vykonávání nebo vlastnictví veterinární praxe laickými osobami,
- v rámci poskytnutí první pomoci na žádost policie či orgánů samosprávy obce ošetřit i zvíře, u kterého není znám majitel,
- oznámit do 30 dnů změnu trvalého bydliště a uvést kontaktní adresy na sekretariát Komory,
- v případě pravidelného výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti na území více okresů se přihlásit do okresního sdružení, v jehož územní působnosti praxe převažuje.

2.8.3 *Propagace činnosti veterinárního lékaře*

Každý veterinární lékař může propagovat svoji práci, ale nesmí tím porušit žádný ze zákonů. Jak tvrdí § 4 Profesního řádu je zakázána propagace znevažující veterinární stav nebo jiné veterinární lékaře. Také je dle tohoto paragrafu nepřípustné:

- navozovat pro veřejnost dezorientující nebo přehnaná očekávání ve vztahu k vlastním schopnostem,
- podněcovat veřejná poděkování,
- podmíněné vykonání objednaného úkonu úkonem jiným nebo nabídka veterinárního úkonu v návaznosti na jiný nabízený úkon – vázaná reklama,
- na formy veškerých oznámení o zahájení, změnách a ukončení veterinární činnosti určená pro veřejnost, jakož i na propagaci v telefonních seznamech, katalogích, na internetu apod., se vztahuje ustanovení § 7, čl. 1, písm. c),
- pro označení záhlaví dopisních papírů, receptů, platebních výměrů apod. platí rovněž ustanovení § 7, čl. 1, písm. c),
- každý veterinární lékař je odpovědný Komoře za způsob propagace své osoby a činnosti.

2.8.4 *Honorář veterinárního lékaře*

Veterinární lékař si smí za svou činnost určit honorář. Tento honorář se může u každého lišit. Nikde není napsaná pevná cena, které by se měli veterinární lékaři držet a dodržovat ji. Tudíž je výše požadovaného honoráře za vykonané úkony zásadně smluvní. Chovatel by měl být vždy srozuměn s předpokládanou cenou zákroku, ale také s jejím předpokládaným navýšením. Často se cena liší tím, zda je úkon vykonán veterinářem vykonávajícím svoji práci v terénu, či je zvíře ošetřeno na klinice nebo odborníkem, který je zaslán na místo ze speciální ordinace či kliniky. Typy cen se mohou také odvíjet od velikosti měst. Bývá časté, že veterinární lékaři z menších měst či vesnic, mají nižší sazby než ti, kteří poskytují služby ve velkých městech. Nemusí to však být nutnou podmínkou.

2.8.5 *Výkon veterinární činnosti*

Výkon veterinární činnosti je upraven v § 9. Je zde například popsáno, že veterinární lékař provádějící normální praxi za honorář v určitém chovu nesmí v tomtéž chovu provádět inspekční a dozorčí činnost, kvůli nepřípustnému střetu zájmů. Jedná se zde také o tom, že každý zvěrolékař je při výkonu činnosti svobodný, tzn. může odmítnout ošetření zvířete,

když dojde k názoru a přesvědčení, že není dostatečná důvěra mezi majitelem a zvířetem. Také každý veterinář je dle tohoto paragrafu povinen vést průkaznou evidenci o výkonu odborné činnosti, preskripci a výdeji léčiv. Jedním z nejzákladnějších pravidel je, že každý veterinární lékař vykonává své povolání pouze na vyžádání, tzn. že nabízení nebo vykonání zákroků bez vyžádání majitele je nepřípustné (existují ovšem i výjimky – týká se pouze nouzových případů a úředně nařízených úkonů).

2.8.6 Ošetřování pacientů jiných veterinárních lékařů

§ 11 tohoto řádu se zabývá ošetřováním pacientů jiných veterinárních lékařů:

- veterinární lékař, který byl přizván k ošetření zvířete a pozná, že již bylo zvíře ošetřeno jiným veterinárním lékařem, je ho povinen uvědomit o krocích, které provedl a přenechat mu další ošetřování, pokud se chovatel nerozhodne jinak,
- musí také upozornit chovatele na případná rizika spojená se změnou veterinárního lékaře a možné změny léčby,
- žádný veterinární lékař nesmí vyjadřovat názory k postupu ošetření jiného kolegy, které by mohly poškodit jeho odbornou pověst,
- odpovědnost při konzultaci s jiným veterinárním lékařem zůstává na původním ošetřovateli
- pokud dojde pouze ke konzultaci s jiným veterinárním lékařem, zůstává odpovědnost na původním veterináři,
- při odkazu pacienta na jiného veterináře dochází i k přenesení odpovědnosti na nového veterináře,
- ovšem žádný lékař se nesmí pokusit o to, aby při konzultaci či odkazu došlo k přebrání zákazníka bez souhlasu nebo proti přání původního veterináře.

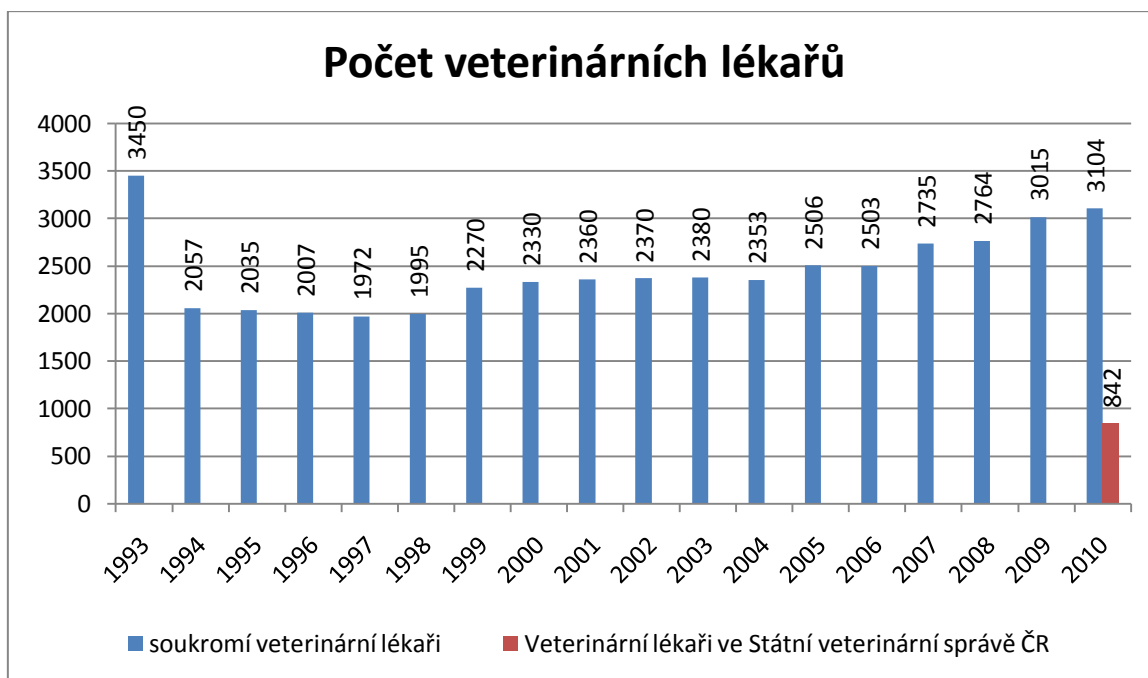
Další paragrafy se zabývají veterinárními potvrzeními, osvědčeními a dobrozdáními, směrnicemi pro profesní a etické chování, klasifikací a označením pracoviště veterinárního lékaře, výkonem veterinární činnosti. Řád se zabývá také zastupováním v době nepřítomnosti ošetřujícího veterinárního lékaře. Je zde dáno, že nikdo z nich se nesmí aktivně snažit o převzetí klientely. To platí i při ochraně majitelovy praxe při osamostatnění spolupracujícího asistenta, když byla sepsána písemná smlouva vymezující způsob ochrany praxe.

2.9 Přehled veterinárních lékařů v České republice

Veterinární lékaře v České republice musíme rozlišovat dle toho, jakým způsobem vykonávají veterinární činnost. Rozeznáváme především veterináře, kteří pracují na odborných klinikách, ve speciálních ordinacích nebo vykonávají svoji praxi v „terénu“.

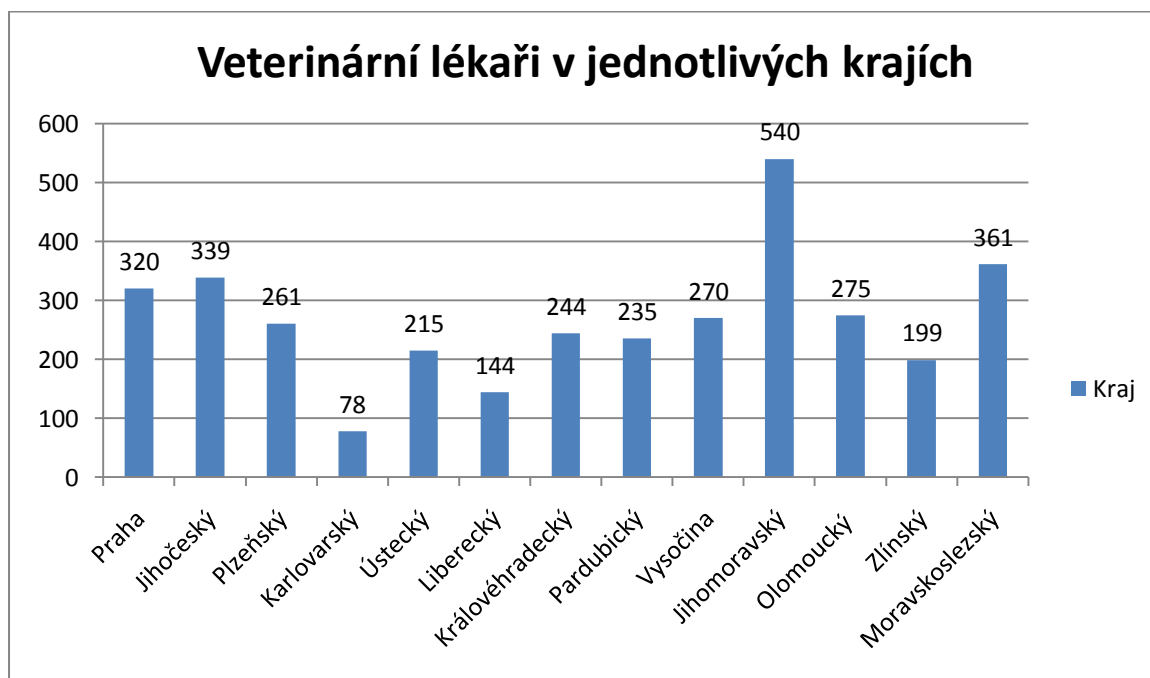
Graf 1 ukazuje počet soukromých veterinárních lékařů zapsaných v Komoře od roku 1993. Informace jsou přímo z Komory veterinárních lékařů, kteří vedou jejich přesnou evidenci. Červený graf znázorňuje počet veterinárních lékařů zaměstnaných ve Státní veterinární správě. Údaje o počtech pracujících veterinářů v této oblasti jsou pouze z roku 2010 kvůli nedostatku informací ze strany SVS ČR.

Graf 2.1: Počet soukromých veterinárních lékařů a počet veterinárních lékařů pracujících ve Státní veterinární správě⁹

⁹ Zdroj: Informace od Komory veterinárních lékařů a Státní veterinární správy České republiky

Graf 2.2: Počet veterinárních lékařů v jednotlivých krajích ve 3. čtvrtletí roku 2010¹⁰

Data z druhého grafu pocházejí z údajů Českého statistického úřadu z 3. čtvrtletí roku 2010. Mírné rozdíly mezi počty od Komory veterinárních lékařů a Českého statistického úřadu mohou být způsobeny datem sběru hodnot a jejich aktualizací.

¹⁰ Zdroj: Český statistický úřad

Tab. 2.2: Údaje o veterinárních lékařích ¹¹

	2005	2006	2007	2008 - předběžná data	2009	2010
počet podniků	2 138	2 169	2 196	2 215	data nejsou prozatím zpracována	
počet zaměstnaných osob (zaměstnanci, podnikatelé, pomáhající členové rodiny)	2 000	2 616	1 649	2 503		
z toho: průměrný evidenční počet zaměstnanců	688	741	798	936		
tržby za zboží, vlastní výrobky a služby [tis.Kč]	3 148 613	3 298 490	3 278 793	3 666 662		
mzdy celkem [tis.Kč]	117 619	126 967	153 554	150 998		
Průměrná měsíční mzda na fyzickou osobu [Kč/měsíc]	14 247	14 280	16 040	13 441		

Údaje z tabulky 2 se běžně samostatně nepublikují, bývají jen součástí agregátu „tržní služby“. Data za rok 2008 jsou předběžná - je možné, že se ještě dalšími revizemi, které budou následovat, změní - proto by při dalším zpracování mohla být data mírně odlišná. Počty subjektů jsou ty, které vykazovaly údaje Českému statistickému úřadu, je to tedy nižší číslo než celkový počet subjektů s touto činností celkem, protože ne všechny subjekty spolupracují s ČSÚ a poskytují jim data. Z důvodů změn metodiky a používané klasifikace u sběru dat ČSÚ nebylo možno časovou řadu prodloužit.

¹¹ Zdroj: šetření ČSÚ, čísla byla použita jako součást podkladu pro Ročenku ČSÚ za rok 2010 (Výběr CZ -NACE 75 - Veterinární činnosti)

3. Daňová evidence a účetnictví veterinárních lékařů

Veterinární lékaři se podle určitých podmínek, které jsou buď stanoveny v Zákonu o účetnictví, nebo v Zákonu o daních z příjmů, musí správně rozhodnout, zda budou vést účetnictví či daňovou evidenci. Nikdy se však nesmí stát, že by nedodrželi podmínky, které jsou v těchto zákonech stanoveny nebo se je snažili dokonce obejít. Zákon o účetnictví nám přesně stanovuje, kdo je povinný vést účetnictví. Kdyby veterinární lékař nesplňoval ani jednu z těchto podmínek, může vést daňovou evidenci, popřípadě uplatňovat výdaje procentem z příjmů či využít paušální daně.

Dle Obchodního zákoníku je veterinář považován za podnikatele, jedná-li se o veterinárního lékaře, který podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění, tzn. podle zvláštních předpisů nebo je zapsán v Obchodním rejstříku. Od tohoto rozdělení se může také odvíjet, jakým zákonem se bude veterinární lékař řídit.

3.1 Daňová evidence, účetnictví, výdaje procentem z příjmů a daň stanovená paušální částkou

3.1.1 Daňová evidence

Daňová evidence je upravena zákonem č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu. Problematikou se blíže zabývá § 7b tohoto zákona.

Pomocí daňové evidence eviduje veterinární lékař majetek a závazky a následně určí výši svého základu daně a daň z příjmů fyzických osob. To znamená, že veterinární lékař, který má zdanitelné příjmy podle § 7 ZDP (= příjmy z podnikání a jiné samostatné výdělečné činnosti), a při tvorbě základu daně uplatňuje skutečně vynaložené výdaje, není účetní jednotkou.

„Daňová evidence zajišťuje zjištění základu daně z příjmů a obsahuje údaje o:

- a) příjmech a výdajích, v členění potřebném pro zjištění základu daně,*
- b) majetku a závazcích.*

Pro obsahové vymezení složek majetku v daňové evidenci se použijí zvláštní právní předpisy o účetnictví, není-li dále stanoveno jinak.” [5] § 7b

V daňové evidenci se sleduje odděleně evidence o peněžním hospodaření (= příjmy a výdaje) a evidence majetku a závazků. Forma vedení již není pak upravena v žádném předpise. Proto si veterinární lékař, či osoba, která za něj vede DE, zvolí formu, při které bude

zajištěna průkaznost této evidence, tzn. že veškeré údaje, které byly evidovány pro zjištění ZD jsou pravdivé a jsou podloženy příslušnými doklady a byly skutečně vynaloženy na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů.

Forma vedení daňové evidence a seznam knih

Jak již bylo zmíněno, forma není pevně dána. Proto se každý může rozhodnout, zda ji bude vést pomocí nějakého speciálního softwaru či využije ručního vedení daňové evidence. V dnešní době však převažuje využití speciálního softwaru, protože se jedná o rychlejší a přehlednější formu, kde lze v případě opomenutí tuto chybu opravit a přitom nepřerušit např. další návaznost (tj. časovou, věcnou).

Pro vedení daňové evidence se využívají například tyto knihy:

- peněžní deník,
- knihu pohledávek,
- knihu závazků,
- knihu (karty) dlouhodobého hmotného majetku,
- knihu (karty) dlouhodobého nehmotného majetku,
- knihu (evidenci, seznam) drobného dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku,
- knihu (skladové karty) zásob,
- knihu pro sledování nepřímých daní u plátců daně – pokud není součástí knihy pohledávek nebo závazků,
- kartu časového rozlišení,
- knihu evidence jízd.

Zdaňovací období

Podle § 5 odstavec 1 Zákona o daních z příjmů se za účetní období považuje pouze kalendářní rok. Tím pádem zdaňovací období veterinárního lékaře začíná ode dne zahájení podnikání až do konce roku a poté vždy od 1. ledna.

3.1.2 Účetnictví

Vedení účetnictví se řídí zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Tento zákon stanovuje rozsah a způsob vedení účetnictví. Dbá také na průkaznost, která je velice důležitá, aby nedocházelo k nesrovnalostem, které by pak mohly poškodit účetní jednotku.

„Dle § 1 odstavce 2, se tento zákon vztahuje na:

- a) právnické osoby, které mají sídlo na území České republiky,*
- b) zahraniční osoby, pokud na území České republiky podnikají nebo provozují jinou činnost podle zvláštních právních předpisů,*
- c) organizační složky státu podle zvláštního právního předpisu,*
- d) fyzické osoby, které jsou jako podnikatelé zapsány v obchodním rejstříku,*
- e) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli, pokud jejich obrat podle zákona o dani z přidané hodnoty, 1a) včetně plnění osvobozených od této daně, jež nejsou součástí obratu, v rámci jejich podnikatelské činnosti přesáhl za bezprostředně předcházející kalendářní rok částku 25 000 000 Kč, a to od prvního dne kalendářního roku,*
- f) ostatní fyzické osoby, které vedou účetnictví na základě svého rozhodnutí,*
- g) ostatní fyzické osoby, které jsou podnikateli a jsou účastníky sdružení bez právní subjektivity podle zvláštního právního předpisu, pokud alespoň jeden z účastníků tohoto sdružení je osobou uvedenou v písmenech a) až f) nebo h), nebo*
- h) ostatní fyzické osoby, kterým povinnost vedení účetnictví ukládá zvláštní právní předpis.”*

[12]

Souhrnně se osobám, které se řídí Zákonem o účetnictví, říká účetní jednotky. Každý veterinární lékař se tudíž může, ale nemusí touto účetní jednotkou stát.

Předmět účetnictví a účetní období

Předmětem účetnictví veterinárních lékařů se stává účtování o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, dále se zabývají účtováním o nákladech a výnosech a o velice důležitém výsledku hospodaření.

Účetním obdobím je dvanáct po sobě jdoucích měsíců, za které se zjišťuje výsledek hospodaření. Účetní období se může shodovat s kalendářním rokem nebo hospodářským rokem. Ale u většiny veterinárních lékařů je účetním obdobím kalendářní rok.

- Kalendářní rok – začíná vždy prvním dnem měsíce ledna,
- hospodářský rok – začíná vždy prvním dnem jiného měsíce než ledna.

3.1.3 Zjednodušená evidence - výdaje procentem z příjmů

Pokud veterinář neuplatní výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, může uplatnit výdaje procentem z příjmů. Tento způsob je upraven v § 7 odstavce 7 Zákona o daních z příjmů.

V případě uplatňování výdajů procentem z příjmů musí být zajištěno vedení záznamů o příjmech veterinářů, o evidenci jejich pohledávek. Jiná evidence zde není zapotřebí. Výjimku tvoří pouze ti veterinární lékaři, kteří jsou plátcí DPH a musí vést knihu nepřímých daní. Po novele Zákona č. 235/2004 Sb. je tato kniha nazývána evidencí pro daňové účely.

Výhodou vedení této evidence je především snížení administrativní náročnosti, která může být jednou z důvodů větší motivace pro vykonávání veterinární činnosti.

Výše uplatnění výdajů procentem z příjmů je 40%.

Vzorec (3.1): Uplatnění výdajů procentem z příjmů

$$ZD = \text{zdanitelné příjmy} - (0,4 * \text{zdanitelné příjmy})$$

3.1.4 Daň stanovená paušální částkou

Další alternativou pro správné vyměření ZD a následné odvedení daně z příjmu je daň stanovená paušální částkou. Přesné znění je upraveno v zákonu o daních z příjmů v § 7a.

Této metody se využívá, pokud veterinární lékař provozuje svoji podnikatelskou činnost bez zaměstnanců nebo spolupracujících osob (výjimku tvoří pouze manželé). Rovněž u veterináře, u něhož roční výše příjmů v bezprostředně předcházejících třech zdaňovacích obdobích nepřesáhla částku 5 000 000 Kč. Ten, jenž není účastníkem sdružení, které není právnickou osobou. Takovýmto veterinárním lékařům může správce daně stanovit na jejich žádost, podanou nejpozději do 31. ledna běžného zdaňovacího období, daň paušální částkou. Minimální výše daně takto stanovené musí být vyměřena nejpozději do 15. května v minimální výši 600 Kč. Podnikatel je povinen poté vyměřenou částku zaplatit nejpozději do 15. prosince běžného zdaňovacího období. Při vyměření daně paušální částkou nevzniká veterinárnímu lékaři povinnost podat po skončení zdaňovacího období daňové přiznání.

Veterinář je povinen vést evidenci příjmů, pohledávek a hmotného majetku, který využívá pro podnikání. V případě, že je plátcí DPH, musí vést knihu nepřímých daní.

3.1.5 Srovnání vedení účetnictví s daňovou evidencí souhrnně

Pro lepší přehlednost, kdy má veterinární lékař vést daňovou evidenci, či začít vést účetnictví, přikládám tabulku s jednotlivými druhy osob, kterými mohou být veterinární lékaři, jejich soustavou účetnictví a poté příslušnou daňovou soustavou. V další tabulce

srovnávám daňovou evidenci a účetnictví nejen z pohledu daňové a účetní soustavy, ale například také dle zákonů, kterými jsou upraveny, zda je veterinář účetní jednotkou či není.

Tab. 3.1: Zařazení osob dle pohledu účetní a daňové soustavy

Osoba	Soustava účetnictví	Daňová soustava
právnícké osoby zapsané v OR: <ul style="list-style-type: none"> <i>a.s.</i> <i>s.r.o</i> 	účetnictví	DPPO
fyzické osoby zapsané v OR: <ul style="list-style-type: none"> <i>zahraniční FO</i> <i>dobrovolně zapsané</i> <i>FO, která je podnikatelem</i> (obrat za 2 po sobě jdoucí období přesáhl 120 000 000 Kč) 	účetnictví	DPFO
osoby podnikající podle jiných předpisů <ul style="list-style-type: none"> <i>obrat nad 25 000 000 Kč</i> (za předcházející zdaňovací období) 	účetnictví	DPFO
osoby podnikající podle jiných předpisů <ul style="list-style-type: none"> <i>obrat do 25 000 000 Kč</i> (za předcházející zdaňovací období) 	daňová evidence účetnictví	DPFO

Tab. 3.2: Srovnání účetnictví s daňovou evidencí veterinárních lékařů

	Účetnictví	Daňová evidence
právní předpisy	zákon o účetnictví, ČÚS, vyhláška 500/2002 Sb.	zákon o dani z příjmů
účetní jednotka	veterinář je ÚJ	veterinář není ÚJ
knihy	účetní knihy: <ul style="list-style-type: none"> • deník • hlavní kniha • analytická evidence • podrozvahová evidence 	kniha pro evidenci: <ul style="list-style-type: none"> • příjmů a výdajů • majetku a závazků
výsledek hospodaření	VH = výnosy – náklady	VH = příjmy – výdaje
odpisy	<ul style="list-style-type: none"> • o účetních odpisech se účtuje každý měsíc na příslušné účty • odpis NM účetně a daňově zohledňuje při úpravě na ZD 	<ul style="list-style-type: none"> • vyžaduje se pouze daňový odpis HM • NM je vždy v roce pořízení jednorázový výdaj v případě zaplacení bez ohledu na cenu ⇒ ovlivňuje ZD v plné výši
účetní období	<ul style="list-style-type: none"> • kalendářní rok • hospodářský rok 	<ul style="list-style-type: none"> • kalendářní rok
časové rozlišení	časově se rozlišují náklady a výnosy	časově se rozlišuje pouze finanční leasing
zaplacené zálohy	zaplacené zálohy na zboží, materiál patří do 3. a 1. účtové třídy a neovlivňují ZD	zaplacené zálohy jsou daňově uznatelné zaplacením
přijaté zálohy	patří do 3. třídy a neovlivňují VH	přijaté zálohy jsou příjmem v den zaplacení
účetní závěrka	účetní závěrku tvoří: <ul style="list-style-type: none"> • rozvaha • VZZ • přílohy 	součástí závěrky může být: <ul style="list-style-type: none"> • výkaz o příjmech a výdajích • výkaz majetku a závazků (forma ani obsah nejsou právně upraveny)

3.2 Účetnictví veterinárních lékařů

Ve zbylé části bakalářské práce se budu zabývat účetnictvím veterinárních lékařů, tudíž se již nebudu zmiňovat, jak by měl veterinář postupovat, kdyby vedl daňovou evidenci.

Každý veterinární lékař by si měl v první řadě stanovit určité interní směrnice, podle kterých se bude řídit. Tyto vnitřní předpisy usnadní orientaci nejen přímo jemu, ale při daňové kontrole i pracovníkům finančního úřadu. Dokumenty tohoto typu nemají dle žádného právního předpisu přesně určenou formu zpracování.

3.3 Dlouhodobý majetek

Dlouhodobý majetek je nedílnou součástí aktiv veterinárního lékaře. Jeho doba životnosti, využitelnosti nebo likvidity je vždy delší než 1 rok. Dlouhodobý majetek veterinář účtuje v účtové třídě 0 – Dlouhodobý majetek, která se poté dělí na účtové skupiny.

„V účtové třídě 0 – Dlouhodobý majetek účtuje veterinární lékař:

- *o majetku, k němuž má vlastnické právo nebo právo hospodaření,*
- *o nehmotném majetku, k němuž účetní jednotka nabyla právo užívání od jiné osoby,*
- *nájemce, resp. uživatel práva, o technickém zhodnocení,*
- *o nájatém majetku na základě smlouvy o nájmu podniku.*

V rámci jednotlivých skupin účtové třídy 0 – Dlouhodobý majetek se účtuje o:

- *nákladech na pořízení dlouhodobého majetku,*
- *dlouhodobém majetku, který byl zařazen do užívání, resp. slouží k podnikání,*
- *poskytnutých zálohách na dlouhodobý majetek,*
- *oprávkách k dlouhodobému nehmotnému a hmotnému majetku,*
- *opravných položkách k dlouhodobému majetku.” [4] str. 8*

Veterinární lékař se může setkat i s dalším dělením dlouhodobého majetku, a to s drobným majetkem. Toto označení se odvíjí od výše peněžního ocenění. Dle Zákona o účetnictví není stanovena částka, do které by byl majetek považován za drobný. Proto je na veterináři, jakou výši si stanoví pro zařazení tohoto majetku do účetnictví. Avšak dle Zákona o daních z příjmů se drobný majetek považuje jen do částky 40 000 Kč a s provozně-technickými funkcemi kratšími než 1 rok. Od těchto podmínek se poté jedná o dlouhodobý majetek, který musí být veden v účtové skupině 0xx. Hodně účetních jednotek si proto ve svých směrnících určí, že výše ocenění majetku je stejná jak z hlediska účetního, tak i daňového.

Mezi nejčastější dlouhodobý majetek veterinárních lékařů patří:

- budovy, ve kterých si zřizují své veterinární ordinace,
- auta, která jsou nezbytnou součástí pro výkon jejich praxe v terénu,
- potřebná veterinární příslušenství k výkonu činnosti (rentgen, ultrazvuk),
- a další majetek, který potřebují k výkonu své práce.

3.3.1 Pracoviště veterinárního lékaře

Každý veterinární lékař si svou ambulanci tvoří dle svých představ a podmínek. Proto se můžeme setkat s velkými a rozlehlými veterinárními klinikami, ale i s úplně malými ordinacemi, které mohou však stejně dobře posloužit k výkonu praxe. Aby nedocházelo ke špatnému stanovení názvu, zda se jedná o ordinaci, veterinární kliniku či veterinární nemocnici, je v Profesním řádu přesné vymezení tohoto značení – to se odvíjí také od vybavenosti těchto zařízení.

Klasifikace pracoviště veterinárního lékaře

Tímto problémem se zabývá Profesní řád veterinárních lékařů. Je zde řešeno, co se smí a nesmí použít jako správné a předpisy neporušující označení. Každý veterinář smí označit své pracoviště štítem jen v případě, že má platné osvědčení vydané Komorou veterinárních lékařů.

Označení pracoviště provádíme podle toho, zda se jedná o pracoviště, kde dochází k pravidelným návštěvám pacientů, či pracoviště, které neslouží k těmto pravidelným návštěvám. Dle § 7 Profesního řádu rozlišujeme:

- *sídlo* veterinárního lékaře nebo pracoviště nesloužící k pravidelným návštěvám pacientů a k vykonávání veterinární léčebné činnosti může být označeno názvem „Veterinární lékař” nebo „Praktický veterinární lékař“ nebo „Specializovaný veterinární lékař“,
- *pracoviště* sloužící docházejícím pacientům smí být označeno:
  - veterinární ordinace, veterinární ošetrovna, veterinární ambulance (tato označení jsou rovnocenná),
  - veterinární klinika,
  - veterinární nemocnice,

- pracoviště, kde je vykonávána odborná činnost veterinářem, kterému byl podle platných řádů Komory přiznán titul specialista nebo odborný veterinární lékař, opravňuje k označení pracoviště přívlastkem *specializované* či *odborné*,
- *veterinární kliniky a nemocnice* musí mít viditelně označeny obory své působnosti.

Je nutné přesně rozlišovat typy pracovišť, jako je:

- *veterinární ordinace* (ošetřovna, ambulance) – zde musí být čekárna, ordinační místnost a sklad léčiv,
- *veterinární klinika* – toto je pracoviště, které má čekárnu, dvě ordinační místnosti sloužící svým vybavením dvěma odlišným oborům (např. oční, RTG, chirurgické, ...), sklad léčiv, oddělené místo pro krátkodobou hospitalizaci, oddělené místo pro uložení kadaverů¹²,
- *veterinární nemocnice* – jedná se o pracoviště, kde jsou více jak dvě místnosti k výkonu ošetření ve dvou a více odlišných oborech. Je zde poskytována 24 hodinová pohotovost a musí zde mít hospitalizační prostory a zajišťovat dlouhodobou hospitalizaci. Musí zde pracovat více jak dva specializovaní či odborní veterinární lékaři.

Dle § 7 Profesního řádu štít označující pracoviště smí obsahovat následující údaje:

- jméno a akademickou hodnost pracovníků v příslušné praxi,
- označení povolání nebo specializace,
- ordinační hodiny, číslo telefonu, adresu bydliště či pracoviště a adresu elektronické pošty (e-mail),
- označení pracoviště,
- údaje ekonomického charakteru (bankovní spojení, DIČ),
- údaje o přístrojovém vybavení praxe.

Od označení pracoviště se odvíjí tudíž i velikost a vybavení místa pro veterinární činnost. Veterinární ordinace, které jsou nejméně náročné na vybavenost, se proto mohou vyskytovat v menších prostorách. Proto obvykle bývají i na rušných ulicích či náměstích jen v malých, často pouze pronajatých místnostech. Velké nemocnice si většinou vyžadují pořízení budovy.

Tyto nemovitosti jsou součástí účetnictví veterinárního lékaře, na kterém je, zda se rozhodne pro vlastnictví nemovitosti, či pro něj bude výhodnější forma pronájmu. Není

---

¹² kadaver = místo pro uložení mrtvých zvířat

to dáno jenom jeho peněžními prostředky, ale také lukrativností místa, kde si chce ordinaci/kliniku či nemocnici zřídit. Nemusí se totiž vždy stát, že požadovaný prostor bude na prodej. Mnohdy se proto také stává, že veterinář si pro výkon činnosti vyhradí část svého obytného domu.

Při pronájmu místa si veterinář může uplatnit všechny výdaje spojené s tímto pronájmem do daňově uznatelných nákladů. Ve většině případů dojde k časovému rozlišení splátek nájemného pomocí tzv. přechodných účtů aktiv a pasiv. Tyto náklady se musí zaúčtovat do období, se kterým časově a věcně souvisí, aby při případné kontrole ze strany finančního úřadu nedošlo k doměrku za špatné účtování a využití nepřislušejících účtů. Veterinární lékař musí mít ze zákona ve vnitřních směrnících určené postupy uplatňování těchto položek. V případě pronájmu se jedná buď o Náklady příštích období (381) nebo Výdaje příštích období (383).

Tab. 3.3: Účty časového rozlišení¹³

Časové rozlišení	Současné období	Budoucí období	Příklad
Náklady příštích období	výdaj	náklad	nájemné placené předem
výdaje příštích období	náklad	výdaj	nájemné placené pozadu

Ve druhém případě, kdy veterinární lékař potřebuje více prostoru na výkon činnosti, se setkáváme s vlastnictvím prostor pro výkon jeho praxe. Pořízení budovy je v dnešní době velice nákladné, proto je dlouhodobý majetek financován z úvěru, finančním pronájmem s následnou koupí, ovšem ale ani toto není podmínkou. Můžeme se setkat i s veterinárními ordinacemi vystavěnými ve vyhrazených částech domu veterinárního lékaře.

Pokud by si veterinář pořídil stavbu včetně pozemku, musel by si od pořizovací ceny odečíst cenu pozemku a teprve poté si stavbu zaevidovat. Tato podmínka je dána tím, že pozemky se účtují na účtě 031 a neodepisují se. Při zaevidování se dbá i na převod vlastnictví k nemovitosti, protože se za den uskutečnění převzetí stavby do vlastnictví považuje den doručení návrhu na vklad katastrálnímu úřadu. Pochopitelně ve všech těchto případech si veterinář do uznatelných nákladů dává odpisy budovy. Odpisování je stanoveno dle Zákona o dani z příjmů dle § 30 na dobu 30 let.

¹³ Zdroj: KOLEKTIV AUTORŮ. *Účetnictví podnikatelů*, Ostrava 2009; str. 109.

3.3.2 Automobil

Každý veterinární lékař si může pro výkon své činnosti určit, zda bude potřebovat automobil či ne. Musí dbát ovšem na to, zda ho využije na dosažení, zajištění a udržení příjmů souvisejících s výkonem praxe. Pokud ano, poté auto může zařadit do svého obchodního majetku. Může ovšem také využít postup dle DZP § 24k bod 3 – vozidlo nezařazené do obchodního majetku, kde uplatní sazbu základní náhrady a náhrady výdajů za spotřebované pohonné hmoty.

Pro veterinární lékaře vykonávající svoji odbornou činnost v terénu je automobil neodmyslitelnou součástí, bez níž by se žádný z nich neobešel. Neslouží jim jenom jako dopravní prostředek, ale je využíván také pro přepravu léků a přístrojů, které nezbytně potřebují k veterinárním úkonům. Takové auto se pro „terénního veterináře“ stává pojízdnou ordinací, ve které vozí vše, co k výkonu své činnosti potřebuje.

Při pořízení firemního automobilu využívá veterinární lékař:

- koupě,
- bezplatného nabytí,
- přecházení z osobního užívání do podnikání,
- finančního leasingu.

Při pořízení si může veterinář vždy jako náklad uplatnit odpisy automobilu, pokud si předmět pořídil koupí za hotovost, popřípadě celou pořizovací cenu zaplatil převodem z bankovního účtu. Při využití finančního leasingu by si neuplatňoval odpisy, ale jednalo by se o cenu leasingové splátky – nájemného. Takto pořízený majetek by však musel zařadit do podrozvahové evidence.

K využívání firemního auta se váží samozřejmě i uznatelné náklady, které slouží veterinárnímu lékaři ke snížení jeho základu daně, snižují tak jeho daňovou povinnost. V souladu s využíváním automobilu se může jednat o:

- pohonné hmoty,
- pneumatiky,
- náhradní díly,
- ochranné prostředky na auto,
- oleje,
- dálniční známky,
- silniční daň,

- povinné zákonné pojištění,
- technické zhodnocení do 40 000Kč,
- parkovné.

Veterinární lékař si může pořídit nejenom osobní automobil, ale klidně i nákladní, který by mu sloužil pro přepravu zvířat nebo jiných větších nákladů souvisejících s jeho výdělečnou činností, a stejně tak i další zařízení a přívěsy sloužící k těmto účelům. Pořízení přepravných přívěsů na větší zvířata, jako jsou nejčastěji koně, využívají především veterinární lékaři vlastníci velké kliniky, kam zvířata mohou při potřebě celodenního odborného dozoru převést.

Označení automobilu veterinárního lékaře

K využívání firemního automobilu se váže i správné označení tohoto auta a s tím související uznatelné náklady. Není však podmínkou, aby si veterinární lékař auto označoval. Mohlo by se zdát, že si veterinární lékař může automobil označit jak chce a tudíž by se mu všechny náklady s označením stávaly uznatelnými, protože by sloužily k zajištění, udržení a dosažení příjmů. Tomu ovšem tak není. V případě označení vozidla se veterinární lékař řídí pravidly Profesionálního řádu veterinárních lékařů, kde je stanoveno, jak může být vozidlo značeno. Přesný způsob označení je upraven v § 8 a je to možno provést následujícím způsobem:

- nálepkou znázorňující profesi umístěnou na skle vozidla,
- symboly znázorňujícími profesi na karoserii vozu,
- nápisem Veterinární služba (Veterinární lékař v pohotovosti) s případným uvedením čísla mobilního telefonu,
- označením pracoviště soukromého veterinárního lékaře.

Tyto možnosti lze použít zvlášť anebo je i zkombinovat. Avšak nesmí být použito jiného typu označení, než je vymezeno v tomto paragrafu. Každý veterinář je tudíž za označení odpovědný Komoře veterinárních lékařů a za případné porušení mu hrozí sankce.

S označením opět souvisí uznatelné náklady:

- vytvoření nálepky,
- nástřik nápisu na auto apod.

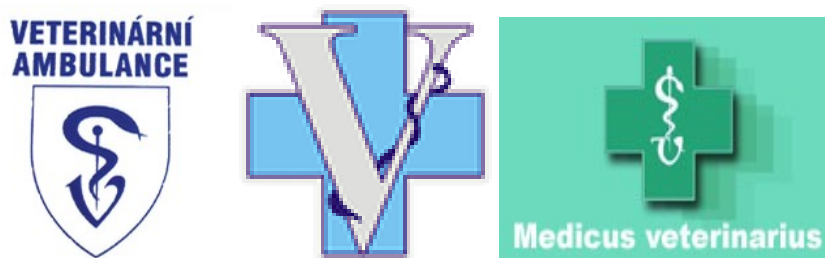
Původ vzniku loga veterinárního lékaře

Veterinární lékaři nemají přesně stanovené obecné logo, které mají využívat při výkonu své praxe. Proto si každá organizace, veterinární asociace, komora či jiná organizace sdružující veterinární lékaře, ba i jednotliví veterinární lékaři navrhnou loga svá. I když nemají pevně stanovené logo, tak symbolem pro veterinární medicínu je analogie červeného kříže, tudíž je tím myšlen modrý kříž. Často tento kříž bývá doplněn o Asklepiovu hůl, na které je obtočen had.

Z dob starověkého Egypta se traduje, že se nejedná o hada, ale o 1 metr dlouhého parazita – vlasovce medinského, který napadal lidi především žijící v blízkosti řeky Nil. Tento parazit byl léčiteli vytahován nemocným z podkůže tak, že ho namotávali na dlouhé dřívko, aby nedošlo k jeho přetržení. Proto se „had“ na holi stal symbolem nejen léčitelů, zdravotníků, lékárníků, ale i veterinárních lékařů.

Další z vysvětlení Asklepiovy holi a hada spočívá z mýtů, kdy bůh Asklepius, jenž byl antickým bohem lékařství měl svoji hůl obmotanou hadem, který se každoročně svlékal ze své kůže a tím prokazoval svoji obnovu života a také jedem, který k hadům neodmyslitelně patří, jako symbol jeho léčivého použití.

Pro lepší představu přikládám několik různých log, která jsou využívána ve spojitosti s výkonem veterinární praxe.

Obr. 3.1: Loga využívaná veterinárními lékaři¹⁴

Při používání firemního automobilu musí veterinární lékař vést Knihu evidence jízd nebo nějakou jinou evidenci, kterou by prokazoval všechny uskutečněné jízdy. Kdyby měl více automobilů, je povinen vést pro každé auto zvláštní Knihu evidence jízd nebo jinou průkaznou evidenci. V této knize je mimo jiné uvedena státní poznávací značka auta, typ vozidla a další technické údaje o vozidle. Součástí může být také přiložená kopie technického průkazu.

¹⁴ Zdroj: MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.

Tato kniha by mohla obsahovat údaje o:

- cílu jízdy,
- datu jízdy,
- účelu jízdy,
- stavu tachometru na začátku a konci období,
- stavu tachometru před a po uskutečnění jízdy,
- počtu ujetých kilometrů,
- údaje o čerpaných pohonných hmotách a olejích (v Kč nebo litrech),
- a další údaje související s používáním automobilu.

3.3.3 Vybavení veterinárního lékaře

V dnešní době digitálních technologií se setkáváme s velikým postupem kupředu, co se týče vývoje nových pomůcek pro veterinární lékaře. Bývá na denním pořádku, že se bez těchto přístrojů veterinární lékař v dnešní době již neobejde. Veterinární pomůcky nebývají ovšem levnou záležitostí, proto se na jejich pořízení opětovně využívá finančního leasingu. V některých případech není výjimkou, že dojde k pořízení z vlastních zdrojů. Za zmínku stojí především rentgen a ultrazvuk.

Rentgen

Při pořízení rentgenu pomocí finančního leasingu, si veterinární lékař uzná jako daňově uznatelný náklad cenu leasingové splátky – nájemného, které v sobě zahrnuje hodnotu odpisů najaté věci a hodnotu refinancování, tj. úrokové či režijní náklady, ale i zisk leasingové společnosti. Nejedná se tudíž jen o odpisy, protože ty si uplatňuje pronajímatel – leasingová společnost, když došlo k uvedení rentgenu do používání u nájemce.

Při využití nákupu rentgenu na finanční leasing je veterinář dle § 28 odstavec 3 Zákona o účetnictví oprávněn v průběhu užívání nebo povinen po skončení finančního leasingu nabýt vlastnické právo k tomuto zařízení. Proto se také dle Zákona o dani z příjmů mluví o finančním leasingu jako o pronájmu s následnou koupí najatého hmotného majetku. [4]

„Výhody finančního leasingu:

- *není třeba mít k dispozici peněžní prostředky ve výši celé pořizovací ceny majetku,*
- *majetek je zdrojem ekonomického přínosu, který dokáže pokrýt leasingovou cenu,*
- *sjednání finančního leasingu bývá rychlejší než sjednání bankovního úvěru,*

- *leasingové splátky lze nastavit dle přání nájemce,*
- *leasingové splátky jsou pro nájemce daňově účinným nákladem, pakliže splňují požadavky kladené Zákonem o daních z příjmů.*

Nevýhody finančního leasingu:

- *vlastnickým právem disponuje pronajímatel,*
- *leasing bývá obvykle dražší než jiná forma financování,*
- *za předpokladu finančních obtíží leasingové společnosti může být předmět finančního leasingu předmětem konkursu.” [7] str. 119*

Po skončení leasingové smlouvy veterinář přebírá rentgen do svého vlastnictví několika způsoby:

- bezplatně,
- za symbolickou cenu,
- za kupní cenu, jež odpovídá ocenění pro kategorii DHM stanovenému účetní jednotkou nájemcem.

Při bezplatném nabytí se majetek ocení reprodukční pořizovací cenou a v rozvaze se objeví jako stoprocentně odepsaný (tzn. bude v DHM zařazen v nulové zůstatkové ceně).

Při úplatném nabytí se rentgen ocení pořizovací cenou a zařadí se buď do DHM pokud odpovídá ceně pro zařazení tohoto majetku, nebo se jen zařadí do podrozvahové evidence - pokud nesplňuje výši zařazení – šlo by o pořízení zásoby.

Ultrazvuk

Ultrazvuk bývá o něco levnější než rentgen s celým svým příslušenstvím a proto na něm ukážeme význam a tvorbu odpisů. Veterinář si musí dát pozor a rozlišit, zda účtuje o účetních či daňových odpisech. Účetní odpisy především ukazují opotřebení majetku, např. vlivem okolního prostředí, kde je přístroj využíván, ale i zastaráváním kvůli technickému pokroku. Naproti tomu daňové odpisy se neodvíjí od žádného opotřebení, ale slouží pouze pro potřeby daňového přiznání. Z toho vyplývá, že veterinář by si neměl v interních směrnících stanovovat pravidlo, že účetní odpisy se rovnají daňovým. Na konci účetního období musí veterinář k datu účetní závěrky porovnat výši daňových odpisů s účetními.

Při vzniku rozdílu mezi účetními a daňovými odpisy rozeznáváme připočitatelnou, anebo odčitatelnou položku. K těmto rozdílům dochází, když:

- **daňové odpisy < účetní odpisy ... připočitatelná položka,**
- **daňové odpisy > účetní odpisy ... odpočitatelná položka.**

Dle § 28 Zákona o účetnictví musí být účetní i daňové odpisy zaznamenány na inventární kartě ultrazvuku. Na této kartě by měl být i název a popis předmětu, způsob ocenění, datum zařazení do užívání a případně i datum a způsob vyřazení.

Pro výpočet daňových odpisů může veterinární lékař využít 3 způsoby:

- ***metodu rovnoměrného odpisování,***
- ***metodu zrychleného odpisování,***
- ***mimořádné odpisy*** (od 1.1.2009 do 30.6.2010).

3.3.4 Drobný hmotný majetek

Veterinární lékaři si často pořizují majetek, který nedosahuje ocenění dle Zákona o dani z příjmů pro zařazení majetku do skupiny 0xx – Dlouhodobý hmotný majetek. Proto pořízené věci za částku nižší než 40 000 Kč účtují rovnou jako spotřebu na nákladový účet 50x – Spotřebované nákupy. Z účetního hlediska si veterinář ve vnitřní směrnici musí určit výši, od které bude takto nakoupený majetek sledovat a evidovat do podrozvahové evidence.

3.4 Zásoby

Pro veterinárního lékaře jsou zásoby důležitou složkou oběžných aktiv. Velikost zásob, kterou má veterinář na skladě, se liší dle četnosti výkonu veterinární činnosti a s tím související potřebné množství léků. Pro lepší přehlednost si musí veterinární lékař vést evidenci skladových zásob, kde zaznamenává úbytky a přírůstky léčiv.

3.4.1 Oceňování zásob při pořízení

Veterinární lékaři pro oceňování zásob ve většině případů využívají ocenění pořizovací cenou. Mohl by nastat případ, že lékař dostane zásoby darem a ty by poté ocenil reprodukční pořizovací cenou (odborným odhadem).

Pořizovací cena materiálu či zboží na skladě se může skládat z více částí. Je to dáno především tím, že jsou k ceně pořízení přičteny ještě další náklady související s pořízením zásob, např. přeprava, provize.

3.4.2 Oceňování spotřeby zásob

V účetnictví rozeznáváme více způsobů pro oceňování zásob při vyskladnění. Veterinární lékaři ovšem nejčastěji pro úbytek zásob využívají metodu skutečného ocenění (= metoda skutečné pořizovací ceny) či metodu FIFO (First In First Out).

U metody skutečné pořizovací ceny se vychází z předpokladu, že veterinář potřebuje sledovat skutečnou cenu materiálu, popřípadě zboží, od nákupu až po spotřebu. Jednotlivé léky jsou tudíž sledovány samostatně a při spotřebě účtovány ve skutečné výši do nákladů odvíjejících se od jednotlivých zakázek.

Metoda FIFO vychází z předpokladu, první do skladu, první ze skladu, tzn. že první cena přírůstku se použije jako první cena úbytku léčiv. Tato metoda by se využívala spíše u veterinářů, kteří mají větší množství zásob na skladě.

Veterinární lékaři si musí ovšem dávat pozor také na datum expirace¹⁵ léků. Tento údaj je zapsán na kartě skladových zásob.

3.4.3 Způsoby účtování zásob

Pro účtování pořízení materiálu (zboží) se využívají 2 metody: způsob A a způsob B. Tyto metody se liší především ve sledování pořizovaných léčiv. Je však na veterináři, pro kterou z metod se rozhodne.

Způsob A

Je sice složitější než způsob B, ale veterinární lékař může v každém okamžiku účetního období zjistit stav na účtech zásob. Je zde zaznamenán počáteční stav, přírůstky, úbytky a konečný stav zásob. Fyzická inventura sloučí pouze k ověření účetního stavu se skutečným stavem zásob. Tento způsob může využít každý lékař, pro kterého platí schválená účetní osnova.

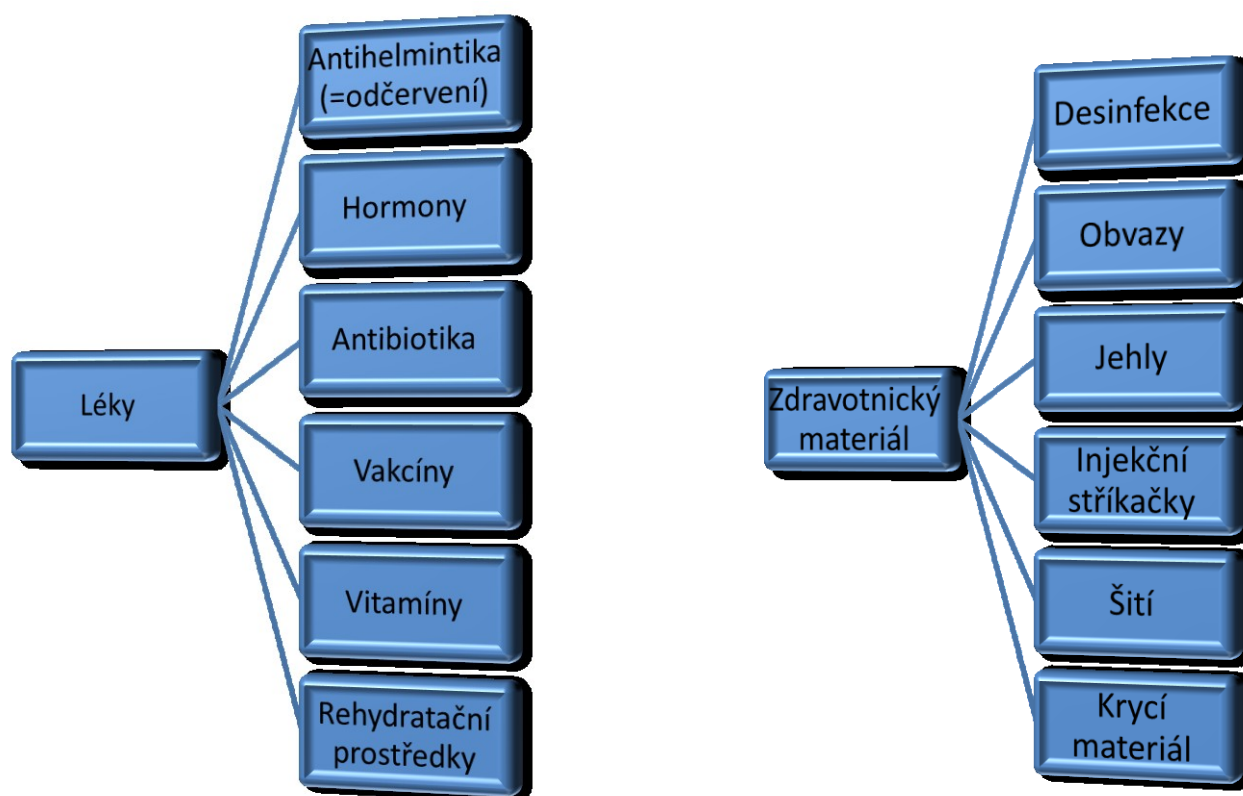
¹⁵ expirace = datum spotřeby

Způsob B

U způsobu B veterinární lékař neúčtuje během účetního období o přírůstcích a úbytcích zásob. Fyzická inventura provedená na konci období slouží ke zjištění skutečného stavu zásob na skladě. Účtování tímto způsobem nesmí používat jednotky, které mají povinnost ověřit účetní závěrku auditorem.

Schéma 3.1: Rozdělení zásob veterinárního lékaře

3.5 Náklady a výnosy veterinárního lékaře

Když veterinární lékař účtuje o nákladech a výnosech, musí je účtovat v časové souvislosti s obdobím, do kterého spadají. Na začátku účetního období však nemají nákladové ani výnosové účty počáteční zůstatky. Veterinární lékař účtuje o těchto účtech brutto metodou, tzn. odděleně samostatnými obraty. Proto nejde náklady a výnosy vzájemně kompenzovat.

Nejčastějšími náklady veterinárního lékaře jsou:

- nákup léků,
- nákup přístrojů,
- nákup lékařských pomůcek,
- náklady spojené s provozem automobilu,
- nákup pracovního oblečení a obuvi.

3.5.1 Uznatelné náklady - oblečení

Mezi náklady si může veterinář započítat oblečení, které si musí pořídit. Je velice vhodné a na určitých místech přímo nezbytné, aby se před vstupem do objektu veterinární lékař zcela převlékl. Toto opatření souvisí především s nakažovou situací a velikostí navštěvovaného chovu. Ze zoohygienických předpisů vyplývá, že do každé ze stájí si musí nakoupit komplet oblečení, které zde bude využívat. To znamená, že veterinární lékař může potřebovat klidně i desítky takovýchto obleků, které se mu budou započítávat do uznatelných nákladů.

Mezi ostatní náklady, které si veterinární lékař může dát jako daňově uznatelné, patří vše, co se váže k výkonu jeho činnosti. Některé z nich byly již zmíněny v předchozích kapitolách.

4. Případové studie

V této kapitole se budu zabývat už přímo jednotlivými účetními operacemi, se kterými se veterinární lékaři při výkonu své praxe nejčastěji setkávají. Jedná se především o účetní operace, které se vážou k výkonu praxe veterináře pracujícího v terénu, který ovšem ale může mít i jako jeho kolegové svoji veterinární ordinaci a v ní vykonávat příležitostnou veterinární činnost.

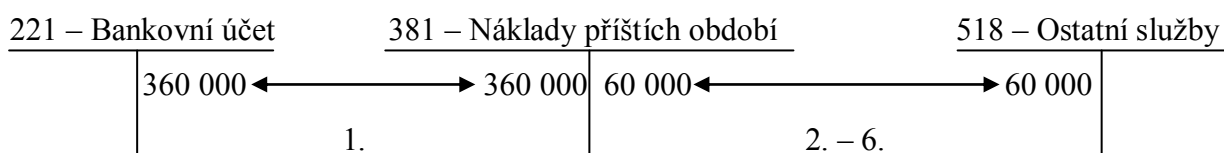
4.1 Pronájem místa pro výkon veterinární činnosti

Při účtování pronájmu místa se využívá přechodných účtů aktiv a pasiv. Veterinární lékař se v tomto případě může setkat s:

- aktivními účty časového rozlišení:
  - 381 – Náklady příštích období (tzn. výdaj tohoto období a náklad příštího období),
⇒ nájemné placené předem
- pasivními účty časového rozlišení:
  - 383 – Výdaje příštích období (tzn. náklad tohoto období a výdaj příštího období),
⇒ nájemné placené pozadu

Př. Veterinární lékař zaplatil v listopadu 2010 nájemné za svoji ordinaci na první pololetí roku 2011 ve výšce 360 000 Kč. Z toho plyne, že na každý měsíc připadá 60 000 Kč.

Schéma 4.1: Účtování nákladů příštích období

1. zaplacení nájmu na rok 2011	360 000 Kč
2. – 6. rozpuštění poměrné části nájemného	60 000 Kč
- (tzn. 1/6 z 360 000 Kč za každý měsíc běžného účetního období)

Př. Veterinární lékař zaplatil v únoru 2011 nájemné za 2. pololetí roku 2010 ve výšce 360 000 Kč.

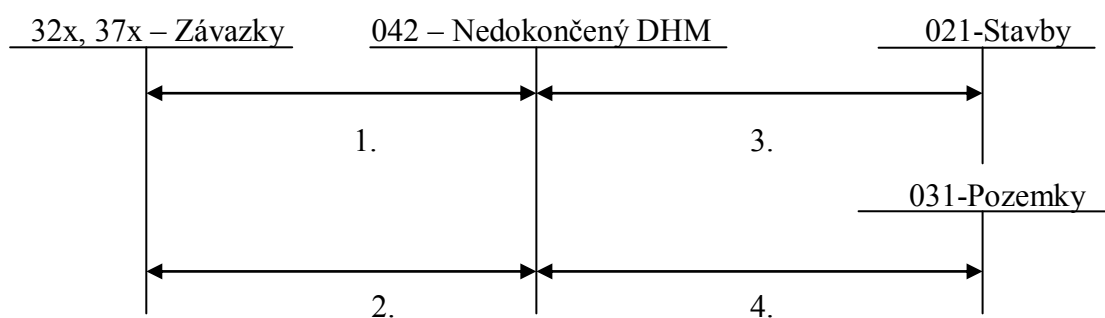
Tab. 4.1: Účtování výdajů příštích období

Datum	Účetní případ	Částka	Předkontace
31. 12. 2010	Časové rozlišení nákladů za nájemné	360 000 Kč	518/383
24. 2. 2011	Zaplacení nájemného za 7. – 12. měsíc 2010	360 000 Kč	383/221

4.2 Pořízení nemovitosti

- koupě

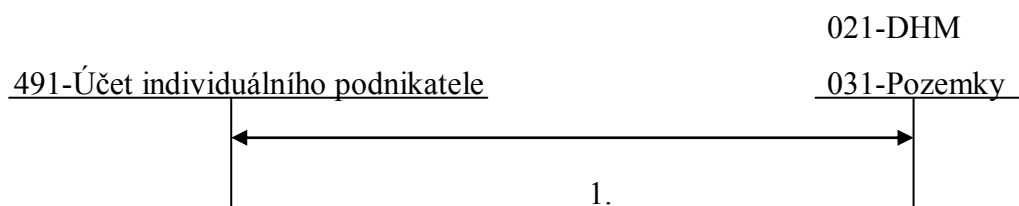
Schéma 4.2: Účtování pořízení nemovitosti¹⁶

1. dodavatelská faktura na pořízení budovy
2. faktura za montáž
3. zařazení do používání, u staveb výpis z katastru nemovitostí
4. nabytí pozemku (výpis z katastru nemovitostí)

- bezplatné nabytí nebo přerážení z osobního užívání do podnikání

Schéma 4.3: Účtování pořízení nemovitosti

¹⁶ Zdroj: KOLEKTIV AUTORŮ. *Účetnictví podnikatelů*, Ostrava 2009; str. 12.

1. dar, vklad budovy, nově zapsaný pozemek (dle výsledků inventarizace); přearazení z osobního užívání do podnikání

4.3 Automobil v podnikání

Jak již bylo zmíněno, pořízení automobilu využívají především veterinární lékaři, kteří vykonávají svoji činnost tzv. „v terénu“. Jedná se o ty, kteří za svými pacienty dojíždí. Jsou to především veterináři zaměřeni na větší zvířata, jako je například skot, vepřový brav, malí přežvýkavci a koně. Může se však jednat i o zvířata, která není možno dopravit k ošetření do veterinární ordinace.

4.3.1 Pořízení automobilu

Pro pořízení automobilu může veterinář využít buď:

- nákupu za hotovost 022/211
- převodem celé částky z bankovního účtu 022/221
- pořízení od dodavatele 042/321 a 022/042
- pořízení na leasing 381/379
- pořízení na úvěr 022/321 a 321/231

Dalším způsobem pořízení může být:

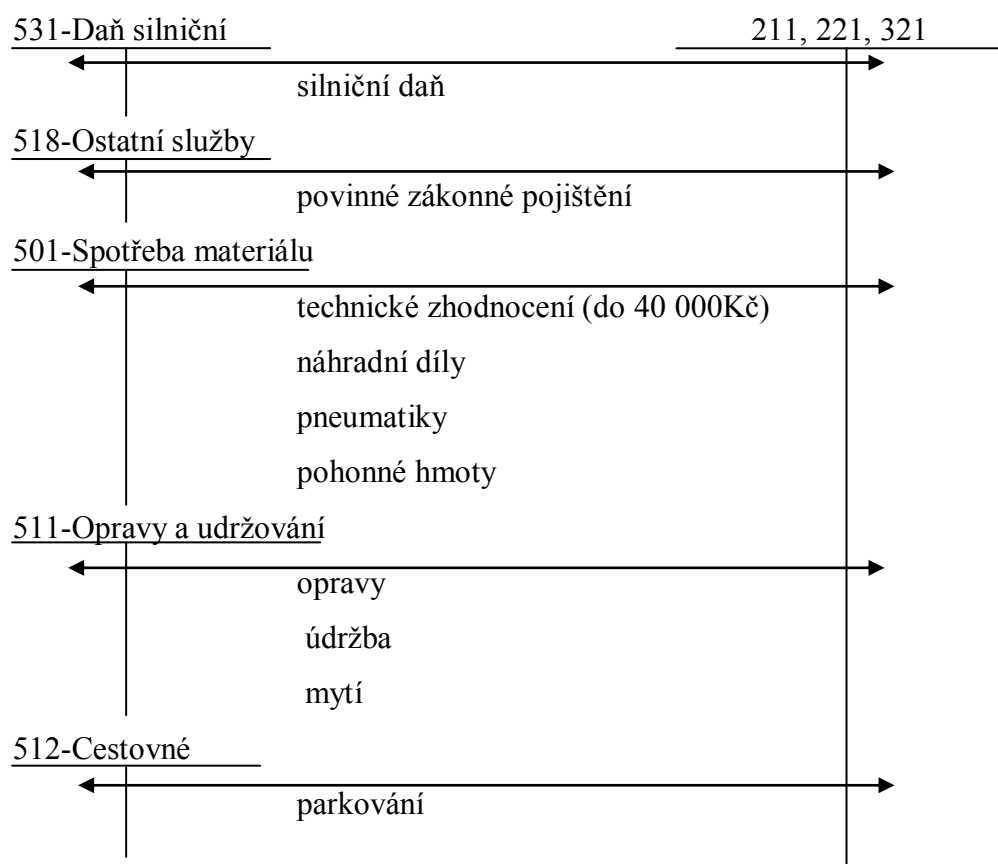
- darování 022/491
- vklad z osobního vlastnictví 022/491

4.3.2 Daňově uznatelné náklady spojené s využíváním automobilu

Daňově uznatelné náklady veterinárního lékaře spojené s využíváním automobilu se mohou týkat silniční daně, povinného zákonného pojištění apod.

Všechny tyto náklady si veterinář může sečíst a použít jako uznatelné náklady, čímž si sníží svůj základ daně. Ovšem při používání automobilu nejen pro účely výkonu práce, např. při využívání pro soukromé účely, si musí svoje uznatelné náklady snížit. To znamená, že si nesmí uplatňovat náklady v plné výši, ale jen v poměrné – v takové, v jaké používá automobil k udržení, zajištění a dosažení příjmů. Pokud by to neudělal sám, došlo by později k doměření daně ze strany finančního úřadu a s tím i k souvisejícím sankcím.

Schéma 4.4: Daňově uznatelné náklady spojené s využíváním automobilu

4.3.3 Paušální výdaj na dopravu

V případě, že by uznatelné náklady nebyly příliš vysoké a veterinární lékař si chtěl uplatnit náklady vyšší, může využít tzv. paušální výdaj na dopravu. Jedná se o 5 000 Kč za každý celý kalendářní měsíc zdaňovacího období nebo období, za které se podává daňové přiznání, ve kterém bylo využíváno vozidlo k dosažení, zajištění a udržení příjmů. V případě, že by vozidlo bylo používáno i pro soukromé účely, by muselo dojít ke krácení. Tentokrát by si veterinární lékař mohl uplatnit pouze 80% této částky, tzn. 4 000 Kč a mluvili bychom o tzv. kráceném paušálním výdaji na dopravu. Kdyby veterinární lékař využíval této varianty, není povinen vést Knihu evidence jízd.

V částce 5 000Kč, popřípadě 4 000Kč, jsou zahrnuty pouze náklady na parkovné a pohonné hmoty, tzn. že ostatní náklady s používáním automobilu si může veterinář uvést v daňově uznatelných nákladech.

Paušální výdaj na dopravu lze využít pouze na 3 vozidla.

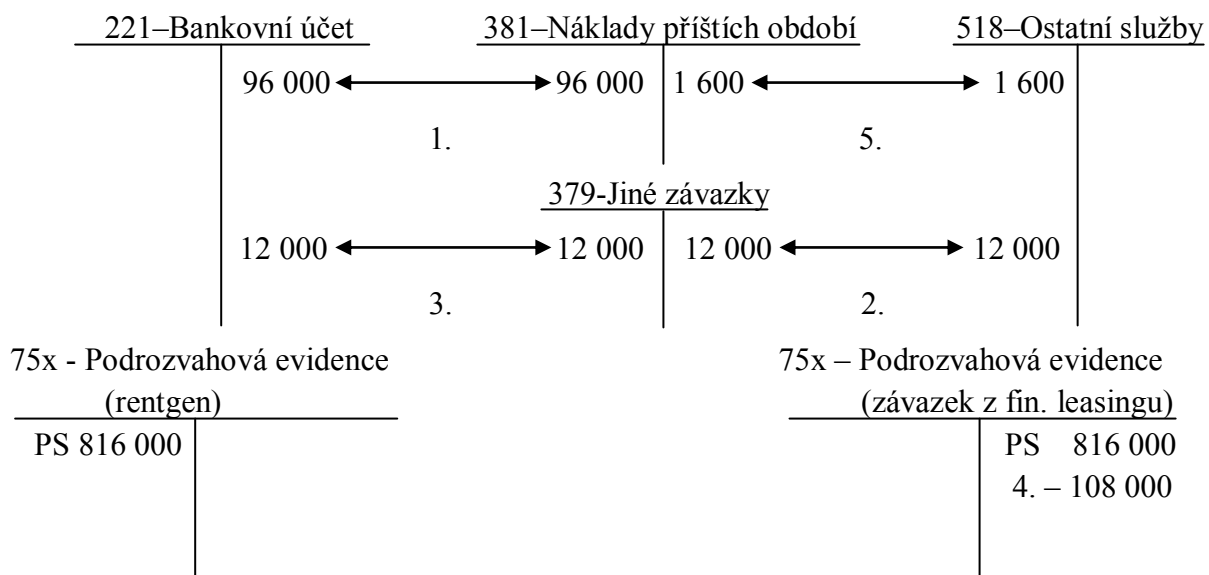
4.4 Pořízení rentgenu pomocí finančního leasingu

Dle zákona o daních z příjmů se rentgen řadí do odpisové skupiny č. 2, která se odepisuje po dobu 5 let., tzn. 60 měsíců. Při využití finančního leasingu je podmínkou minimální doba alespoň 4,5 roku.

Př.: Veterinární lékař uzavřel leasingovou smlouvu na rentgen ve výši 816 000 Kč. Datum zařazení rentgenu do užívání je k 1. lednu 2010. Bylo dohodnuto, že veterinář zaplatí první navýšenou splátku a poté již bude pokračovat rovnoměrnými měsíčními splátkami. Rentgen bude odepisován po dobu 60 měsíců.

První navýšená splátka bude ve výši 96 000 Kč, zbývající měsíční splátky bude veterinární lékař hradit ve výši 12 000 Kč.

Schéma 4.5: Účtování finančního leasingu

1. úhrada první zvýšené splátky	96 000 Kč
2. předpis 1. leasingové splátky v roce 2010	12 000 Kč
3. úhrada leasingové splátky	12 000 Kč
4. podrozvahová evidence – snížení závazku	- 108 000 Kč
	(96 000 + 12 000)
5. poměrná část zálohy (měsíční)	1 600 Kč
	(96 000 : 60)

4.5 Daňové odpisy ultrazvuku

Dle Zákona o daních z příjmů se ultrazvuk řadí do 2. odpisové skupiny, která se odepisuje po dobu 5 let. Metoda daňových odpisů se často určuje až na konci

účetního období, kdy veterinární lékař zjistí, jakou má daňovou povinnost a podle toho si následně vybere i metodu. Tento výběr mu má pomoci k co nejúčinnějšímu výběru a tím i ke správnému snížení ZD.

Př.: Ultrazvuk byl pořízen v lednu roku 2010 za 240 000 Kč a byl ihned zařazen do používání.

Rovnoměrné odpisy

Tab. 4.2: Sazby rovnoměrných odpisů¹⁷

Odpisová skupina	Roční odpisová sazba		
	1.rok odpisování	Další roky	Zvýšená vstupní cena
2	11	22,25	20

Vzorec (4.1): Rovnoměrné odpisy

$$\text{odpis} = \frac{\text{vstupní cena} * \text{přiřazená roční odpisová sazba}}{100}$$

$$\text{odpis}_{2010} = \frac{240\,000 * 11}{100}$$

$$\text{odpis}_{2011} = \frac{240\,000 * 22,25}{100}$$

Tab. 4.3: Výpočet rovnoměrných odpisů

Rok	Vstupní cena	Odpis	Oprávky	Zůstatková cena
2010	240 000	26 400	26 400	213 600
2011	240 000	53 400	79 800	160 200
2012	240 000	53 400	133 200	106 800
2013	240 000	53 400	186 600	53 400
2014	240 000	53 400	240 000	0

¹⁷ Zdroj: § 31 ZDP

Zrychlené odpisy

Tab. 4.4: Koeficienty pro zrychlené odpisy¹⁸

Odpisová skupina	Koeficient pro zrychlené odepisování		
	1.rok odepisování	Další roky	Zvýšená vstupní cena
2	5	6	5

Vzorec (4.2): Zrychlené odpisy

$$\text{odpis v 1. roce} = \frac{\text{vstupní cena}}{\text{přiřazený koeficient v 1. roce odepisování}}$$

$$\text{odpis v dalších letech} = \frac{2 * \text{zůstatková cena}}{\text{přiřazený koeficient} - \text{počet let proběhlého odepisování}}$$

$$\text{odpis}_{2010} = \frac{240\,000}{5}$$

$$\text{odpis}_{2011} = \frac{2 * 192\,000}{6 - 1}$$

$$\text{odpis}_{2012} = \frac{2 * 115\,200}{6 - 2}$$

Tab. 4.5: Výpočet zrychlených odpisů

Rok	Vstupní cena	Odpis	Oprávky	Zůstatková cena
2010	240 000	48 000	48 000	192 000
2011	240 000	76 800	124 800	115 200
2012	240 000	57 600	182 400	57 600
2013	240 000	38 400	220 800	19 200
2014	240 000	19 200	240 000	0

---

¹⁸ Zdroj: § 32 ZDP

Mimořádné odpisy (§ 30a ZDP)

Při pořízení ultrazvuku v roce 2010 může veterinární lékař ještě využít tzv. mimořádných odpisů. Tyto odpisy je možno využít pouze pro majetek zařazený v 1. nebo 2. odpisové skupině, který byl pořízený v období od 1. ledna 2009 do 30. června 2010. Další podmínkou je, že veterinární lékař musí být prvním vlastníkem předmětu.

Takto pořízený ultrazvuk se bude odepisovat 24 měsíců do výše vstupní ceny a to tak, že prvních dvanáct měsíců se odepíše 60 % vstupní ceny a za dalších 12 měsíců zbylých 40 % vstupní ceny. Odepisovat může začít až následující měsíc, tj. únor 2010.

Tab. 4.6: Výpočet mimořádných odpisů

Rok	Výpočet
2010	$(240\,000 : 12) * 11 * 0,6 = 132\,000$
2011	$(240\,000 : 12) * 1 * 0,6 = 12\,000$
2011	$(240\,000 : 12) * 11 * 0,4 = 88\,000$
2012	$(240\,000 : 12) * 1 * 0,4 = 8\,000$

4.6 Zásoby

Veterinární lékař je povinen vést evidenci zásob na skladě. Je pro něj velice důležité v rámci sledování svých zásob na skladě také sledovat dobu použitelnosti těchto léků, popřípadě zdravotních materiálů. Proto veterinář nemá na skladě velké množství léků, ale často jen nezbytné množství. V případě potřeby se dají léky doobjednat, a pokud jsou na skladě distributora, dají se okamžitě ve stejný den vyzvednout z distribučních skladů nebo jsou doručeny taktéž týž den na adresu veterinárního lékaře.

4.6.1 Nevyfakturované dodávky zásob

Tato situace nastává, když veterinární lékař obdrží dodávku léků/zdravotnického materiálu, ale nebyla mu s touto objednávkou doručena do konce účetního období dodavatelská faktura. V tomto případě musí veterinář převést z účtu 111 – Pořízení materiálu (131 – Pořízení zboží) odhadovanou výši ceny zásoby na účet 389 – Dohadné účty pasivní. Po doručení faktury doúčtuje veterinář dohadnou položku ve prospěch účtu 321 – Dodavatelé.

Tab. 4.7: Účtování zásob způsobem A

č.	Doklad	Účetní případ	Částka	MD	D
1.	FP	Přijatá faktura od dodavatele za nákup materiálu			
		a) cena pořízení bez DPH	56 430	111	-
		b) DPH 20%	11 286	343	-
		c) celkem	67 716	-	321
2.	VPD	Doprava materiálu byla hrazena hotově			
		a) cena dopravy bez DPH	320	111	-
		b) DPH 20%	64	343	-
		c) celkem	384	-	211
3.	P	Převedení materiálu na sklad v pořizovací ceně	56 750	112	111
4.	V	Spotřeba materiálu	7 530	501	112
5.	P	Vrácení nespotřebovaného materiálu zpátky na sklad v pořizovací ceně	420	112	501
6.	PPD	Tržba za prodaný materiál v hotovosti			
		a) prodejní cena bez DPH	3 230	-	642
		b) DPH 20%	646	-	343
		c) celkem	3 876	211	-
7.	ID, P	Bezplatné nabytí materiálu dle darovací smlouvy, materiál byl ihned převeden na sklad v reprodukční pořizovací ceně	4 583	112	413
8.	VPD, P	Nákup materiálu za hotové a jeho převzetí na sklad			
		a) cena pořízení bez DPH	1 000	112	-
		b) DPH 20%	200	343	-
		c) celkem	1 200	-	211

Tab. 4.8: Nevyfakturované dodávky zásob

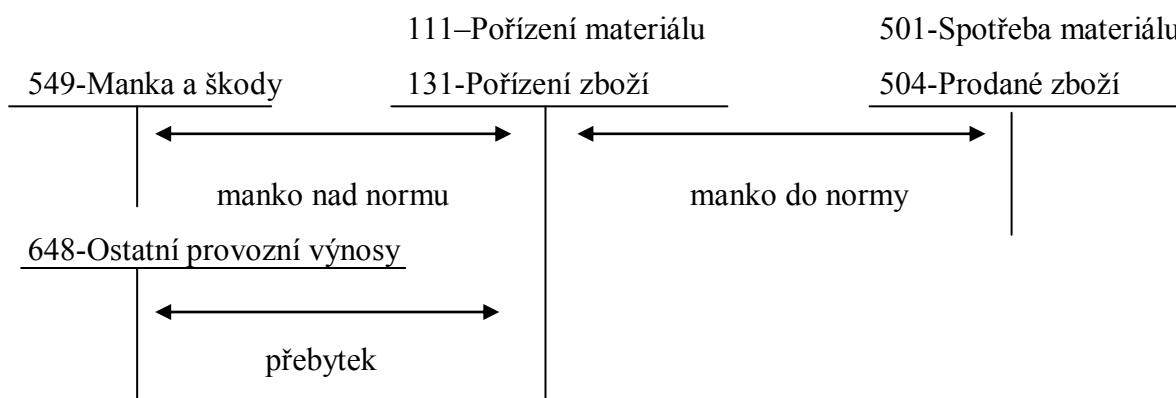
č.	Doklad	Účetní případ	Částka	MD	D
1.	P	Nákup materiálu, který je ihned převeden na sklad	150 000	112	111
2.	ID	K 31.12.20XX nebyla doručena faktura od materiálu	150 000	111	389
3.	FP	Přijatá faktura za materiál			
		a) cena bez DPH	150 000	389	-
		b) DPH	30 000	343	-
		c) celkem	180 000	-	321
4.	VBÚ	Úhrada dodavatelské faktury za materiál	180 000	321	221

4.6.2 Inventarizační rozdíly zásob

Na konci účetního období je potřeba provést inventarizaci zásob. (Účetní jednotka musí provést inventarizaci i u majetku a závazků.) Při provedení inventarizace může dojít k:

- *inventarizačním rozdílům*:
  - manko do výše norem přirozených úbytků (např. u ztráty při manipulaci s léky, vysychání),
  - manko nad normu,
- *inventarizačním přebytkům*.

Schéma 4.6: Účtování inventarizačních rozdílů zásob

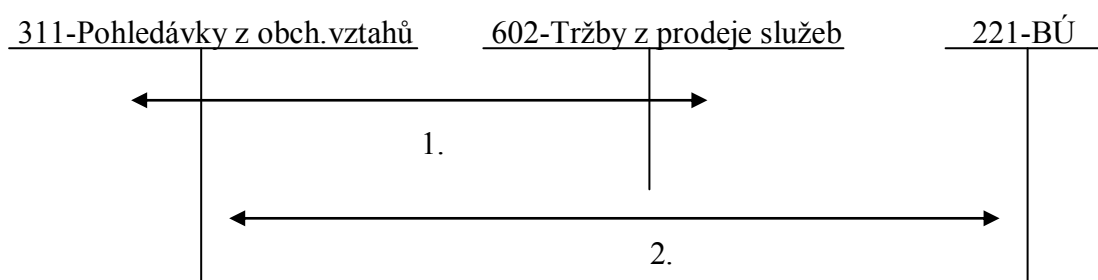

4.7 Státní zakázka

Veterinární lékař nemusí poskytovat péči svým pacientům jenom v soukromém či veřejném sektoru. V určitých případech a za daných okolností je vyzván Státní veterinární správou k podepsání dohody o výkonu veterinární činnosti pro organizační složku státu. V takovém případě veterinární lékař provede sice úkony u jednotlivých zemědělců, avšak na základě smlouvy s příslušnou Krajskou veterinární správou. Z toho vyplývá, že příslušná veterinární správa se stává klientem a váže se k zaplacení všech úkonů, souvisejících s požadavky KVS, které budou veterinárním lékařem provedeny.

V příloze je přiložena kopie smlouvy, která popisuje požadavky na výkon veterinárního lékaře pro Krajskou veterinární správu pro kraj Vysočina v oblasti Kontroly dědičnosti a zdraví.

Schéma 4.7: Účtování státní zakázky

1. vyúčtování služeb Krajské veterinární správě veterinárním lékařem
2. obdržení platby za poskytnuté služby

5. Závěr

Cílem mé bakalářské práce bylo charakterizovat veterinární lékařství a jeho právní úpravu, vymezit daňovou evidenci a účetnictví u veterinárních lékařů a vypracovat s tím spojené případové studie.

V první kapitole jsem se zabývala veterinárními předpisy a jejich nejvýznamnějšími částmi. Je zde také popsána historie veterinárního lékařství a vznik prvních univerzit. Zajímavou oblastí jsou grafy s přehledy veterinárních lékařů v České republice. Názorně je zobrazen počet veterinárních lékařů v jednotlivých krajích České republiky či počty veterinářů od roku 1990 do současnosti.

Druhá kapitola analyzuje daňovou evidenci a účetnictví veterinárních lékařů. Zabývala jsem se nejčastějšími účetními případy souvisejícími s výkonem veterinární praxe. Zaměřila jsem se především na dlouhodobý majetek, jako je např. automobil, pracoviště či vybavení veterináře, ale také na zásoby, které může veterinární lékař vést. K vypracování tohoto oddílu jsem využila poznatků z odborné literatury a souvisejících právních předpisů.

V poslední části se zabývám případovými studiemi, které navazují na teoretické vědomosti z předcházející kapitoly, např. pořízení automobilu a daňově uznatelné náklady spojené s jeho využíváním, daňové odpisy ultrazvuku, účtování zásob nebo účtování státní zakázky.

V průběhu vypracování práce jsem si uvědomila, že každý účetní, musí velice dobře znát nejen legislativu související s daňovými a účetními problémy, ale i podrobnosti Zákona o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů a Profesního řádu veterinárních lékařů.

Jako přínos mé bakalářské práce vidím ve zpracování nejdůležitějších daňových a účetních poznatků z oblasti veterinárního lékařství. Podstatným hlediskem je dodržování legislativy související s problematikou výkonu veterinární činnosti v souladu s účetními a daňovými aspekty.

Po absolvování četných rozhovorů s veterinárními lékaři a po zevrubné studii dané problematiky týkající se účetních a daňových aspektů veterinárních lékařů, jsem dospěla k závěru, že nedávná hospodářská a finanční krize se nikterak veterinárního lékařství nedotkla. Což vyplývá především z neustálé potřeby ošetření a péče o zvířata.

Téma pro zpracování této bakalářské práce mě silně zaujalo, a navedlo mě k myšlence pro věnování se problematice diplomové práce, která by se mohla zaměřit na zásoby veterinárního lékaře.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Knihy

- [1] BLECHOVÁ, B.; JANOUŠKOVÁ, J. *Podvojný účetnictví v příkladech*. 11. vyd. Praha: Grada 2011. 197 s. ISBN 978-80-247-3806-2.
- [2] FIŠEROVÁ, E. a kol. *Abeceda účetnictví pro podnikatele*. 8. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. 440 s. ISBN 978-80-7263-598-6.
- [3] HAKALOVÁ, J.; PŠENKOVÁ, Y. *Daňová evidence*. 1. vyd. Ostrava: VŠB – Technická univerzita Ostrava, 2008. 66 s. ISBN 978-80-248-1798-9.
- [4] KOLEKTIV AUTORŮ. *Účetnictví podnikatelů*. 1. vyd. Ostrava: VŠB-TUO, 2009. 205 s. ISBN 978-80-248-2149-8.
- [5] MARKOVÁ, H. *Daňové zákony*. 19.vyd. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2011. 264 s. ISBN 978-80-247-3800-0.
- [6] PILÁTOVÁ, J.; a kol. *Daňová evidence*. 6. vyd. Olomouc: ANAG, 2010. 319 s. ISBN 978-80-7263-586-3.
- [7] STROUHAL, J.; ŽIDLICKÁ, R.; KNAPOVÁ, B.; CARDOVÁ, Z. *Účetnictví 2010 – velká kniha příkladů*. 1. vyd. Brno: Computer Press, 2010. 712 s. ISBN 978-80-251-2907-4.
- [8] ŠINDLÁŘ, J. *Stručné dějiny veterinární medicíny*. 1. vyd. Brno: Veterinární a farmaceutická univerzita Brno, 2005. 126 s. ISBN 80-7305-517-1.
- [9] VEČEŘEK, V. *Veterinární a farmaceutická univerzita Brno – 1918 – 2008*. 1. vyd. Brno: Veterinární a farmaceutická univerzita, 2008. 40 s. ISBN 978-80-7305-047-4.

Právní předpisy

- [10] Zákon č. 166/1999, o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů.
- [11] Zákon České národní rady č. 381/1991, o Komoře veterinárních lékařů České republiky.
- [12] Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.
- [13] Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- [14] Příspěvkový a poplatkový řád veterinárních lékařů.
- [15] Profesní řád veterinárních lékařů.
- [16] Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

Seznam použitých internetových zdrojů

- [17] *Státní veterinární správa České republiky* [online]. 2006 [cit. 2011-01-30]. Státní veterinární správa České republiky. Dostupné z WWW: <www.svscr.cz>.
- [18] *Veterinární a farmaceutická univerzita Brno* [online]. 2006 [cit. 2011-01-13]. Veterinární a farmaceutická univerzita Brno. Dostupné z WWW: <<http://www.vfu.cz/index.html?lang=cs>>.
- [19] *Komora veterinárních lékařů* [online]. 2008 [cit. 2011-01-10]. Komora veterinárních lékařů. Dostupné z WWW: <www.vetkom.cz>.

SEZNAM POUŽITÝCH OBRÁZKŮ, TABULEK A GRAFŮ

Obr. 2.1: Popis koně dle Ruiniho	4
Obr. 2.2: Logo Fakulty veterinárního lékařství, Farmaceutické fakulty a Fakulty	5
Obr. 2.3: Logo Komory veterinárních lékařů	8
Obr. 3.1: Loga využívaná veterinárními lékaři	29
Tab. 2.1: Členské příspěvky pro rok 2011	9
Tab. 2.2: Údaje o veterinárních lékařích	16
Tab. 3.1: Zařazení osob dle pohledu účetní a daňové soustavy	21
Tab. 3.2: Srovnání účetnictví s daňovou evidencí veterinárních lékařů	22
Tab. 3.3: Účty časového rozlišení	26
Tab. 4.1: Účtování výdajů příštích období	37
Tab. 4.2: Sazby rovnoměrných odpisů	41
Tab. 4.3: Výpočet rovnoměrných odpisů	41
Tab. 4.4: Koeficienty pro zrychlené odpisy	42
Tab. 4.5: Výpočet zrychlených odpisů	42
Tab. 4.6: Výpočet mimořádných odpisů	43
Tab. 4.7: Účtování zásob způsobem A	44
Tab. 4.8: Nevyfakturované dodávky zásob	44
Graf 2.1: Počet soukromých veterinárních lékařů a počet veterinárních lékařů pracujících ve Státní veterinární správě	14
Graf 2.2: Počet veterinárních lékařů v jednotlivých krajích ve 3. čtvrtletí roku 2010	15
Schéma 3.1: Rozdělení zásob veterinárního lékaře	34
Schéma 4.1: Účtování nákladů příštích období	36
Schéma 4.2: Účtování pořízení nemovitosti	37
Schéma 4.3: Účtování pořízení nemovitosti	37
Schéma 4.4: Daňově uznatelné náklady spojené s využíváním automobilu	39
Schéma 4.5: Účtování finančního leasingu	40
Schéma 4.6: Účtování inventarizačních rozdílů zásob	45
Schéma 4.7: Účtování státní zakázky	46

Vzorec (3.1): Uplatnění výdajů procentem z příjmů.....	20
Vzorec (4.1): Rovnoměrné odpisy	41
Vzorec (4.2): Zrychlené odpisy.....	42

SEZNAM ZKRATEK

ČSÚ	český statistický úřad
ČÚS	český účetní standard
DE	daňová evidence
DHM	dlouhodobý hmotný majetek
DNM	dlouhodobý nehmotný majetek
FP	faktura přijatá
FV	faktura vydaná
HM	hmotný majetek
HV	hospodářský výsledek
ID	interní doklad
KVL	komora veterinárních lékařů
KVS	krajská veterinární správa
OR	obchodní rejstřík
P	příjemka
PPD	příjmový pokladní doklad
ÚJ	účetní jednotka
V	výdejka
VPD	výdajový pokladní doklad
VZZ	výkaz zisku a ztrát
ZD	základ daně
ZDP	zákon o daních z příjmů

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

V Ostravě dne 9. 5. 2011

.....
Vendula Jeřábková

Adresa trvalého pobytu studenta:

Oslavická 1860/32, 594 01, Velké Meziříčí

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Žádost o:

- a) udělení osvědčení k výkonu veterinární léčebné a preventivní činnosti,
- b) zapsání do seznamu členů Komory.

Příloha 2: Oznámení o zahájení výkonu veterinární preventivní, diagnostické a léčebné činnosti podnikatelským způsobem.

Příloha 3: Smlouva o nákupu zabezpečení služeb na úseku KDZ.

Příloha 4: Žádost o poskytnutí náhrady nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnou nákazou z prostředků státního rozpočtu.

Příloha 5: Žádost o povolení výjimky na zásobování, výdej a použití neregistrovaného léčivého přípravku.

Příloha 6: Podání stížnosti na veterinárního lékaře při nespokojenosti s jeho veterinárním ošetřením.

Příloha 7: Veterinární osvědčení k přemístění zvířete, potvrzení o nálezové situaci v chovu.

Příloha 8: Žádanka o vyšetření krevních vzorků.

Příloha 9: Očkování a přeočkování proti katarální horečce ovcí a o záznamu počtu neočkovaných zvířat.